

de Vrijbrief

In dit nummer onder meer:

Toespraak L.P. presidentskandidaat
Harry Browne

de Cyberspace onafhankelijkheids-
verklaring

de Libertarische Wereldconventie
1996 in Canada

De uitsluiting van Harry Browne
en Ross Perot van de Presidentiele
debatten

1996/5

de Vrijbrief

De Vrijbrief is een uitgave van de Stichting Libertarisch Centrum en verschijnt 6x per jaar.

REDACTIE

Louis van Gils
Jaap van der Starre
Henry Sturman
Arie in 't Veld, eindredactie
Jean-Jacques Vrij

Redactieadres: De Vrijbrief
t.a.v. Arie in't Veld
Wassenaarseweg 139, 2333 AX Leiden
tel. 071-5177509; e-mail: sturman@euronet.nl

ABONNEMENTEN

Nederland: f 50,- per 6 nummers,
(voor studenten en houders CJP-pas: f 30,-),
over te maken op bankrekening 46.24.31.320
t.n.v. Vrijbrief, ABN-Amro Amsterdam
(Giro van de bank: 8238)

België: BF 900,- per 6 nummers,
(voor studenten en houders CJP-pas: BF 600,-),
over te maken op bankrekening 645.124.0465.64
t.n.v. Vrijbrief, Bank J. van Breda te Antwerpen,
of per cheque aan Libertarisch Centrum,
Brugmannlaan 617, B-1180 Brussel

Een abonnement op de Vrijbrief geeft U tevens:

■ Korting op boeken van het Dutch Libertarian Book centre, waaronder minimaal 10% korting op uitgaven van Freedom Forum Books.

■ Korting op deelname-kosten van bijeenkomsten en conventies, georganiseerd door de Stichting Libertarisch Centrum.

Abonnementenadministratie:

Henry Sturman
Thomsonplein 5
2565 KS Den Haag
tel. 070-3451824, e-mail: sturman@euronet.nl

ISSN 1381-835X jrg 21, nr. 5

Liberty : Amerika's Toekomst

Harry Browne's toespraak voor de Libertarian Party ter aanvaarding van zijn kandidatuur voor president van de Verenigde Staten van Amerika. (vertaling van "Liberty is Amerika's Destiny", <http://www.HarryBrowne96.org>)

Bedankt Dames en Heren dat u me hebt gekozen om uw kandidaat te zijn.

Ik heb drie vragen voor elke Amerikaanse kiezer:

Meer of Minder Regering?

Vraag nr.1: Als u de keus had, zou u meer regering willen hebben dan we nu hebben, minder regering of even veel?

Terwijl Pamela* en ik door het land reisden hebben we iedereen deze vraag gesteld. Haast zonder uitzondering kreeg ik direct als antwoord terug: "Oh, ik wil heel veel minder regering."

Overal realiseren mensen zich dat de regering niet functioneert. Post wordt niet op tijd bezorgd; er is geen veiligheid in de steden; onze kinderen krijgen geen goed onderwijs. En ze weten dat het niet de oplossing is om de regering te hervormen, het is niet de oplossing om iemand te vinden met een beter plan. De oplossing is om het regeren te verminderen tot het absolute minimum.

Een uitzondering was iemand bij een drogist in Indianapolis. Ik stelde de vraag aan een jonge vrouw van een jaar of twintig en die antwoordde: "Ik denk dat ik meer regering zou willen hebben."

"Oh, echt?" zei ik, verrast eindelijk iemand te hebben gevonden die juist meer regering wilde hebben. "Wat zou je de regering extra willen laten doen?"

Ze zei, "Al die mensen uit de bijstand halen."

Het is nu eenmaal zo dat overal iedereen genoeg heeft van de regering, van politici, van dezelfde twee ouwe partijen. Ze zijn net als u rijp voor een geloofwaardig plan om het regeren juist aanzienlijk te verminderen.

* Pamela is de vrouw van Harry Browne

Hogere of Lagere Belastingen?

Vraag nr. 2: Zijn uw belastingen te hoog, te laag, of juist op een goed niveau?

Het zal u verbazen dat er zeer weinig mensen denken dat de belastingen niet hoog genoeg zijn. Men is overal doodziek om een verspillende, buitensporige, onderdrukkende regering te ondersteunen ten koste van hun eigen families.

En ze willen grote belastingverlagingen *nu*, grote verlagingen van regeringsuitgaven *nu*, een sluitende begroting *nu*.

De Grote Ruil

Der regering is in één ding goed. Ze kan u kreupel maken, u een kruik geven, en u vervolgens zeggen dat u niet buiten de regering kunt.

De politici hebben mensen in de bijstand gewerkt, en als dan de budgetverlagers langskomen protesteren die mensen tegen het idee om het regeren te verminderen omdat ze er zo afhankelijk van zijn geworden.

U zou zelf in die positie kunnen zitten. U zou een uitkering kunnen hebben – of zelfs voor de regering kunnen werken – of misschien houdt u alleen maar van de radio en tv die door de overheid wordt bestuurd.

Vraag nr. 3: Maar nu zou ik u graag de meest belangrijke vraag in de huidige politiek willen stellen, de vraag die de richting waarin de politiek zich ontwikkelt voor eens en voor altijd zou kunnen veranderen: Zou u bereid zijn om uw meest favoriete regeringsplan op te geven in ruil voor nooit meer inkomstenbelasting te hoeven betalen?

Als we de regering kunnen laten stoppen met elke activiteit die niet wordt vermeld in de Grondwet, zoals er ook in vermeld staat (9e en 10e amendement), dan heeft de regering geen inkomstenbelasting nodig. De huidige inkomsten van invoerrechten en accijnzen zijn voldoende om de defensie te financieren, de rechtspraak, en misschien zelfs wel een paar reisjes van het Witte Huis.

Dit is wat de Libertariërs onderscheidt van de twee ouwe partijen. De Democraten en Republikeinen komen voor de verkiezingen vertellen wat u wil horen – dat ze plotseling zijn veranderd, dat ze ondanks alle grote uitgaven waar ze voor gestemd hebben, ze nu van plan om

INHOUD

LIBERTY : AMERIKA'S TOEKOMST	2
<i>Harry Browne</i>	
CYBERSPACE ONAFHANKELIJKHEIDSVERKLARING.	14
<i>John Perry Barlow</i>	
IN MEMORIAM <i>Rade Supićić</i>	16
<i>N. van Hulst - Van Os</i>	
VERSLAG WERELDCONVENTIE 1996	17
<i>Hub Jongen</i>	
ISIL NEWS RELEASE	21
Uitsluiting Harry Browne en Ross Perot van de Presidentiele debatten	
<i>Vince Miller</i>	
TERRA LIBERA	22
Libertarisch nieuws en informatie	
<i>Hub Jongen</i>	
VRIJ EN IN DE MARKT	26
<i>Louk Jongen</i>	

AGENDA

Zie voor informatie de laatste bladzijde.

vr. 1 november	Kring Zuid-Holland; <i>Yes minister, video marathon</i>
9-11 november	Bijeenkomst Katowice, Polen
vr. 15 november	Kring Utrecht; <i>evaluatie L.P. campagne V.S.</i>
di. 19 november	Kring Roosendaal
vr. 6 december	Kring Zuid-Holland; <i>LP gradualisme versus abolitionisme.</i>
di. 17 december	Kring Roosendaal
vr. 20 december	Kring Utrecht; <i>Suoïsme versus Objectivisme.</i>
vr. 3 januari	Kring Zuid-Holland; <i>mag de L.P. in een coalitie deelnemen?</i>

u minder regering te geven. Ze gebruiken slagzinnen over de Grondwet, en zeggen dat de belastingen te hoog zijn, en dat de regulering veel te verstikkend is en moet worden teruggenomen.

Maar is het u niet opgevallen? Ze zeggen niet duidelijk wat ze gaan doen. Ze zeggen nooit, "Dit zijn de regeringsplannen die we gaan afschaffen." Of "Deze belastingen gaan we afschaffen, en dat scheelt u zo veel."

Met andere woorden, het is allemaal maar gepraat en er zal nooit iets van gebeuren.

Maar wij, de Libertariërs, halen de regering uit alles wat niet in de Grondwet staat. En een presidentschap van Harry Browne zal een dergelijk plan onmiddellijk op de eerste dag naar het Congres sturen.

En dus is dit het eerste grote verschil tussen ons en de oude partijen. Wij hechten er aan om ons te houden aan de letter van de Grondwet, en we zijn niet bang om precies te zeggen wat dat betekent.

- De Democraten en Republikeinen willen beiden de bijstand herzien – door te zeggen "twee jaar en dan is het afgelopen" of door het systeem naar de verschillende staten over te hevelen. Wij willen de regering uit het verlenen van bijstand halen – totaal en onmiddellijk.

- Bill Clinton wil regeringshulp gebruiken in het onderwijs om de Amerikaanse jeugd te indoctrineren met zijn lijst voorkeuren op sociaal gebied. Bob Dole vindt dat schandelijk, omdat hij hetzelfde wil doen met zijn eigen lijst. Wij willen de regering uit het onderwijs halen – totaal en onmiddellijk.

Met plan na plan willen zij de dekstoelen herschikken op de Titanic – regeren opnieuw uitvinden, "gebruikers vriendelijk" maken, het ministerie van onderwijs afschaffen maar alle verderfelijke onderwijsplannen overhevelen naar andere ministeries. Zij willen het regeren niet verminderen, zij willen alleen uw stem dit jaar en daarna is alles als vanouds.

Zij weigeren te erkennen dat regeren niet werkt. Het is de oorlogsverklaring aan de armoede ('War on Poverty') die de armoede heeft doen toenemen in Amerika. Het is de oorlogsverklaring aan de drugs ('War on Drugs') die het drugsgebruik enorm heeft doen toenemen en een golf van misdaad heeft veroorzaakt in elke Amerikaanse stad.

Regeren heeft gefaald. Hervormingen van het regeren hebben gefaald. Politici hebben gefaald. Regeren werkt niet.

Wij willen dus de regering niet hervormen. Wij willen haar groei niet vertragen. Wij willen het management van de regering niet verbeteren. Wij willen haar verkleinen tot het absoluut mogelijke minimum.

En ik wil niet de motorkap open maken en aan de motor sleutelen. Ik wil de motor eruit gooien en vervangen door een veel kleinere motor.

Wij willen de regering totaal verwijderen uit bijstand, onderwijs, transport, huisvesting, gezondheidszorg, landbouw, politie, en regulering. Niet in een of andere mistige, 7-jarige, luchtkasteelachtige toekomst, maar nu.

En in ruil daarvoor bieden wij u de afschaffing van de inkomstenbelasting aan – zo dat u die subsidie niet langer nodig heeft, zo dat uw leven, uw geld, en uw vrijheid weer van u is. Zo dat Amerika weer een vrij land zal zijn.

Het is allemaal zeer eenvoudig.

Wij willen grote verminderingen in uitgaven nu.

Wij willen grote belasting verminderingen nu.

Wij willen een sluitende begroting nu.

En we hebben een eigen, geloofwaardig plan waarmee valt te werken.

Het staat allemaal in dit boek, "Waarom Regeren Niet Werkt (Why Government Doesn't Work)". Het is verkrijgbaar in elke boekwinkel. En er staat mijn hele plan in voor de vermindering van het regeren tot een fractie van wat het nu is.

Dit is de hoeksteen van ons plan – schaf de inkomstenbelasting af en vervang haar door niets. Niet door een vast percentage, niet door een omzetbelasting. Wij willen de benauwende belastingdruk van vandaag niet hervormen. Wij willen er vanaf komen door het regeren te verminderen.

Je raakt nooit van de inkomstenbelasting af, tenzij je het regeren vermindert, omdat een vervangende belasting zo groot zou moeten zijn dat het Amerikaanse volk er nooit in zal toestemmen. Als politici aan de slag gaan en beginnen voedsel uit te zonderen en medicijnen en allerlei andere dingen, dan zou de belasting zo groot moeten zijn – 25%, 30%, of 35% – dat niemand er in zal toestemmen.

Maar het is ook zo dat je er nooit in slaagt om het regeren te verminderen tenzij je de inkomstenbelasting vermindert. De Republikeinen hebben aangetoond dat zij niet eens één dollar van de begroting konden krijgen. Uiteindelijk maakt hun plan voor de begroting het regeren kostbaarder in 1996, nog kostbaarder in 1997 en zo verder tot het jaar 2002. Dat is geen vermindering van het regeren maar leidt tot uitbreiding van een reeds breed uitgebreide regering.

En waarom kunnen zij het regeren niet verminderen? Omdat zij het Amerikaanse volk niets terug geven in ruil voor de regeringsplannen. Probeer maar om zelfs de groei van de gezondheidszorg of het schoolmaaltijd plan terug te brengen, en alle mensen die het aangaat schreeuwen moord en brand – en de Democraten zullen beweren dat hierdoor mensen van honger zullen omkomen. En wie zal het opnemen voor de snijders in de begroting? Niemand. Waarom zouden ze? Niemands leven zal er door verbeteren op een onmiddellijk merkbare wijze. Dus waarom zou het Amerikaanse volk haar tijd en aandacht afwenden van haar ontzagwekkende taak om tot s' avonds laat te blijven overwerken voor het betalen van de belasting om snijders in de begroting te ondersteunen als zij niets voor hun moeite terug krijgen?

Dus vraag ik nog eens: zou u bereid zijn om uw meest favoriete regeringsplan op te geven als het zou betekenen dat u kon ontsnappen aan de inkomstenbelasting voor altijd?

Ik heb deze vraag over heel Amerika gesteld. Mijn vrouw Pamela en ik hebben al in 38 staten campagne gevoerd. Via gesprekken op de radio heb ik met 20 miljoen Amerikanen gesproken. Ik heb gesproken op terreinen van academie's, voor kerkelijke groepen en andere bijeenkomsten van Amerikanen. Ik heb de vraag steeds maar weer gesteld: zou u bereid zijn om uw meest favoriete regeringsplan op te geven als het zou betekenen dat u nooit meer inkomstenbelasting zou hoeven betalen?

Weet u wat het antwoord is dat ik het meest krijg? "Ik

heb helemaal geen favoriet regeringsplan." Het daarop volgende meest populaire antwoord is, "Natuurlijk, ik zal het opgeven als ik daardoor zou kunnen ontsnappen aan het betalen van inkomstenbelasting."

Een paar mensen hebben gezegd, "Nee, ik zou die ruil niet doen. Ik betaal graag mijn belasting en ik denk dat we er iets goeds voor terug krijgen." En, natuurlijk, omdat ik geloof in keuzevrijheid, sta ik welwillend tegenover diegene die door wil gaan om belasting te betalen voor de plannen waar hij van houdt. Maar ik wil dezelfde vrijheid van keuze voor anderen – en bijna iedereen anders zou een andere keuze maken.

En het is tijd om Amerikanen de vrijheid terug te geven om hun eigen leven te leiden met hun eigen geld naar hun eigen waarden.

Mr. Dole, Mr. Clinton: U houdt ervan om over de waarden van het familieleven te praten. Wel, laat mij u eens uitdagen. Als u echt hecht aan de waarden van het familieleven, trek dan de inkomstenbelasting in en laat families de middelen houden om zorg te dragen volgens hun eigen waarden.

Amerikanen willen veel minder regering. Ze zijn het misschien niet precies eens met ons doel. Maar er zijn er anderzijds geen twee van ons die het totaal met elkaar eens zijn. Als ik u zou vragen hoe groot de begroting zou moeten zijn, dan zijn er misschien in deze zaal die zouden zeggen "Nul." En er kunnen weer anderen zijn die zouden zeggen "dat het zeven, acht, of zelfs negen honderd dollar zou moeten zijn."

Het is niet van belang dat wij allemaal verschillende doelen in ons hoofd hebben, maar dat we ons allemaal in dezelfde richting willen bewegen – naar veel minder regering. En ons eerste doel zou moeten zijn om de politici aan de Grondwet te laten houden. Daar zijn wij het mee eens, en dat geldt ook voor de overgrote meerderheid van de Amerikaanse bevolking.

Sociale Zekerheid

Regeren werkt niet. En de Sociale Zekerheid van de regering werkt niet.

Het systeem van Sociale Zekerheid is bezig voor de zoveelste keer failliet te gaan. En de Amerikaanse bevolking weet het. Alle verkiezingsonderzoeken wijzen uit dat minder dan één op de drie Amerikanen geloven dat zij ooit iets terug zullen zien van al het geld dat hij aan de Sociale Zekerheid heeft betaald.

Onze ouderen zijn doodsbang dat hun uitkering zal worden verlaagd – en met goede redenen. Onze jongeren zijn boos dat zij geld moeten storten in een systeem dat onvermijdelijk failliet zal gaan voordat het hun beurt is om aan het loket te verschijnen.

En hoe reageren politici op deze begrijpelijke onvrede?

- Bill Clinton negeert het. Hij zegt dat Sociale Zekerheid niet aan de orde is – niet hoeft te worden besproken.

- Als het Bob Dole wordt gevraagd zegt hij hooghartig, "Ik heb de Sociale Zekerheid reeds in 1983 gered, en ik kan het weer doen als het moet." Hij vergeet te vertellen dat hij de Sociale Zekerheid heeft 'gered' met een van de grootste belastingverhogingen uit de Amerikaanse geschiedenis.

Wij Libertariërs zijn niet bang voor de discussie, omdat wij een uitweg hebben. Wij weten dat de enigste manier om de ineenstorting van de Sociale Zekerheid te vermijden is om het volledig uit de glibberige handen van de regering te trekken.

Ik wil ter waarde van biljoenen dollars ongebruikte bezittingen, die we niet nodig hebben, verkopen om de liquidatie van de Sociale Zekerheid te financieren door de aankoop van privé-lijfrenten voor de ouderen die afhankelijk zijn van Sociale Zekerheid. Deze mensen zullen dan gegarandeerde contracten hebben met privé-bedrijven die nooit hun beloften hebben gebroken – in tegenstelling tot het U.S. Congres. En u zal nooit weer de 15% Sociale Zekerheidsbelasting moeten betalen – wat eigenlijk hetzelfde is als het over de balk gooien van een deel van uw salaris.

Dit is de enige zinnige oplossing – die uw ouders en grootouders er niet voor op laat draaien.

Nadat het Sociale Zekerheidssysteem is geliquideerd zal de rest van de opbrengst van de verkoop gebruikt worden om de staatsschuld af te betalen – zodat wij en onze kinderen en onze kleinkinderen niet langer de rente hoeven te betalen over alle lang-geleden-mislukte, lang-geleden-afgelaste, lang-geleden-vergeten plannen die de politici ons jaren geleden hebben aangesmeerd.

De politici gingen met de eer strijken toen de plannen werden opgestart, zij kregen hun pensioen toen zij aftraden, en wij krijgen de rekeningen nadat de plannen mislukken.

Als wij die bezittingen niet verkopen, als wij die ouwe schulden niet afbetalen, zal er een onvergelykbare financiële crisis ontstaan die de meeste van de beloften zal breken die de politici hebben gedaan aan onze ouders, aan klanten van banken, aan huiseigenaren, aan bijna iedereen anders die denkt dat de regering er zal zijn als hij hem nodig heeft.

Misdaad

Voor veel Amerikanen is misdaad het nr. 1 onderwerp vandaag. De straten zijn niet veilig. Ze zijn bezorgd om hun kinderen als die naar school lopen.

De Democratische en Republikeinse politici reageren op deze angst door als een 'macho' met ons leven te spelen. De ene partij zegt, "We moeten de misdaad hard aanpakken – zware straffen, meer politie, meer gevangenschappen, drie misdaden en je hebt levenslang."

De andere partij zegt, "Nee dat is niet hard genoeg. Wij zeggen twee misdaden en je hebt levenslang."

De eerste partij zegt "Je denkt dat dat hard is? Wij zeggen één misdaad en je hebt levenslang."

Waarop de andere partij zegt, "Oh jullie misdadiger-vertroetelende zacht gekookte eitjes, wij zeggen dat je levenslang hebt voordat je zelfs voor het gerecht bent verschenen. Wij maken Amerika veilig door iedereen in de gevangenis te gooien."

Vanuit ander perspectief gezien...

- Democratische politici denken door wapen-beperking-wetten onze mogelijkheid om onszelf te beschermen weg te nemen, de misdaad te bestrijden.

- Republikeinse politici denken door de 'Bill of Rights' weg te nemen – door de regering en politie toe te staan uw privacy binnen te dringen, uw huizen, en uw financiële gegevens – dat ze misdaad bestrijden.

En door dit alles met de ene hard-voor-misdaad-wet na de andere, wordt de misdaad juist steeds erger en erger.

Maar waar in de Grondwet staat dat de federale overheid verantwoordelijk is voor de misdaadbestrijding? Alle misdaad is lokaal. Het gebeurt in de jurisdictie van een politiedepartement of van een Sheriff. Er is geen reden voor de federale overheid om zich bezig te houden met misdaadbeperking op wat voor manier dan ook, en de 'Founding Fathers' zouden geschokt zijn bij het idee

van een federale politie. Thomas Jefferson zou van afschuw vervuld zijn bij het kennis nemen van de BATF, of de Drug Enforcement Agency, of zelfs van de FBI.

Regeren werkt niet. En de misdaad beperking van de federale overheid heeft de misdaad nog erger gemaakt. Zij kan misdaad niet bestrijden en heeft er het Grondwettelijk gezag niet voor.

Als we echt misdaad willen verminderen, als we echt de straten weer veilig willen maken, dan moeten we de federale overheid volledig uitschakelen bij de misdaadbeperking.

We moeten alle wapenbeperking-wetten afschaffen die onze burgers weerloos maken tegen bewapende misdadigers. We moeten de bezitverbeuringswetten afschaffen die agentschappen, die speciaal zijn opgezet voor het handhaven van bepaalde wetten, motiveren om politie-overvallen te plegen, meer vanwege het bezit dat in beslag wordt genomen dan vanwege de mogelijke misdaad die is gepleegd.

We moetende federale hulp beëindigen aan de lokale politie, die altijd verpakt wordt in de vorm van allerlei voorwaarden die niets te maken heeft met misdaadbestrijding.

De oorlogsverklaring aan de drugs ('War on Drugs')

Als we echt goed de misdaad willen verminderen, als we echt Amerika weer veilig willen maken, dan is het belangrijkste wat we moeten doen de gekke 'War on Drugs' beëindigen.

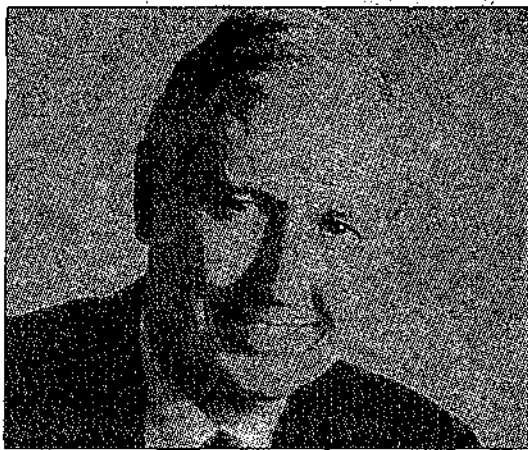
Ik hoop dat dit u niet beangstigt. Het zou u echt weer hoop moeten geven.

Misschien realiseert u zich niet dat voordat we drugswetten hadden, we geen drugsproblemen hadden in Amerika.

Er was eens een tijd in Amerika dat een kind van tien jaar een apotheek kon binnenstappen en heroïne kon kopen. Kunt u zich dat voorstellen? Een tienjarig kind

kon heroïne kopen direct uit voorraad – zonder doktersvoorschrift, zonder goedkeuring van ouders. Heroïne werd verkocht in gewogen hoeveelheden als pijnbestrijder, zoals Bayer nu aspirine verkoopt.

Toch, ondanks deze onbeperkte beschikbaarheid van drugs, kochten kinderen geen heroïne, en er waren geen drugsproblemen.

Harry Browne

Met uitzondering van de 14-jarige periode van het alcohol-verbod hebben dergelijke zaken nooit plaats gehad in Amerika vóór de 'War on Drugs'.

Maar eenmaal toen de regering de 'War on Drugs' verklaarde werd de afbraak van onze steden in gang gezet. Op een natuurlijke wijze ontstond een zwarte markt in drugs – met torenhoge prijzen waarvan een groot stuk bestond uit een vergoeding voor het omzeilen van de wet. Er vormden zich bendes die uitsluitend ten doel hadden om drugs te verhandelen. Het werd winstgevend om gratis proefmonsters weg te geven aan kinderen om hen verslaafd te maken aan drugs. Met andere woorden, alles wat we voor zoete koek aannemen over drugs werd werkelijkheid omdat drugs illegaal waren geworden.

De regering kan het druggebruik niet verminderen. Zij kan drugs niet buiten het land houden. Zij kan drugs zelfs niet uit haar eigen gevangenissen houden.

Er is waarschijnlijk niemand in Amerika die denkt dat we nu de 'War on Drugs' aan het winnen zijn. Ik geloof niet dat er iemand is die denkt dat ons dat ooit lukt. Maar de politici hebben voordeel aan de 'War on Drugs', corrupte agenten van bureau's, die speciaal zijn opgezet voor het handhaven van bepaalde wetten, hebben er voordeel aan, federale agentschappen profiteren ervan, criminele bendes hebben er voordeel van.

De enige manier om het druggebruik in dit land te verminderen is om de criminele winst van de clandestiene drugshandel weg te nemen – door drugs totaal te legaliseren.

Als drugs legaal zouden zijn, zouden er dan mensen zijn die drugs gebruikten? Natuurlijk, net zoals nu – alleen zouden het er minder zijn omdat er niemand was die hen aan de drugs wilde brengen om zo extra geld te verkrijgen.

Zouden er mensen zijn die misbruik maakten van drugs? Natuurlijk, net zoals nu – het zou alleen veel minder gebeuren omdat er om te beginnen veel minder mensen drugs gebruiken. En de mensen met drugsproblemen zouden medische hulp zoeken zonder angst om gearresteerd te worden.

Zouden sommige mensen aan een overdosis sterven? Natuurlijk, net zoals nu – alleen zouden veel, veel minder mensen eraan overlijden omdat ze niet langer onbekende drugs van onbekende dealers kochten; ze zouden drugs kopen in gewogen hoeveelheden, dus zouden zij nooit per ongeluk een overdosis nemen.

De enigste manier om druggebruik in Amerika te verminderen is om de 'War on Drugs' te beëindigen. De enigste manier waarop wij de misdaad aanmerkelijk in Amerika zullen verminderen is om in ieder geval de 'War on Drugs' te stoppen.

Als we om onze steden geven, om ons land, om onze kinderen, dan moeten we ophouden met deze onzinnige 'War on Drugs'.

Wat regeren is

We hebben de laatste jaren enige spectaculaire voorbeelden gezien van regeringstirannie – mensen die hun bezit verliezen door verbeurd verklaring; de BATF en de FBI die een erf opstormen en mannen, vrouwen, en kinderen vernietigen; scherpschutters van de regering die onschuldige mensen in Idaho doodschieten.

Het is makkelijk om deze gebeurtenissen als irrelevant voor ons leven terzijde te schuiven, omdat we aannemen dat deze mensen zo verschillend van ons zijn dat wat hen gebeurde ons nooit kan gebeuren.

Maar de vrouw die met haar baby in haar armen in de

deuropening van een hut in Ruby Ridge stond en werd neergeschoten door een agent van uw regering zou u of uw vrouw of uw moeder geweest kunnen zijn. Ondanks de pogingen van de regering om haar af te schilderen als een kwade genius, was zij een onschuldige vrouw met een normaal leven zoals u.

De zwarte man wiens zakken worden gerold door een narcotica agent bij een luchthaven – alleen omdat hij goed gekleed is en een paar honderd dollar in cash bij zich draagt – zou even goed uzelf geweest kunnen zijn als de agenten toevallig geen zwarte mannen meer kunnen vinden om leeg te schudden.

Zij waren echte mensen – net zoals wij. Als zij worden geprikt dan bloeden ze. Als ze met gasgranaten worden bestookt dan hoesten ze. Als ze in brand worden gestoken, gaan ze dood.

Dit moet worden gestopt. In de Libertarische administratie van Harry Browne moet elke regeringswerknemer de 'Bill of Rights' respecteren of de consequenties ervan dragen. Er zullen geen doorzoekingen en in beslagnames meer voorkomen zonder gerechtelijk bevel. Mensen zullen niet worden leeg geschud, er zal geen bloedwraak meer voorkomen, geen bureaucratische carrières op de rug van onschuldige belastingbetalers, onroerend-goed-eigenaren, zakenmensen, zwarten, en andere mensen die niets terug kunnen doen.

Elke regeringswerknemer die schuldig wordt gevonden aan schending van de 'Bill of Rights' zullen worden gecensureerd, ontslagen, of zelfs worden vervolgd.

Dit is Amerika, niet de Oude Wereld. In Amerika is het de regering die moet buigen voor het volk – niet andersom. Wij zijn niet de grondstof voor de grote plannen van hervormers. Wij zijn niet de statistische gegevens in het Bruto Nationaal Product. Wij zijn geen speelgoed waar bureaucraten mee kunnen sollen, als muizen die gemarteld worden door katten. Wij zijn soeverein. Het is de regering die ons moet gehoorzamen, niet andersom.

In de Libertarische administratie van Harry Browne zullen er dingen veranderen. Zoals Thomas Jefferson zei, wij zullen de politici vastbinden met de kettingen van de Grondwet.

Harry Browne
President
LIBERTARIAN IN '86*

Wat Kan de President Doen?

Ik heb mensen horen zeggen, "Uw ideeën zijn allemaal goed en wel. Maar U krijgt ze nooit door een vijandig Congres."

Ik denk niet dat zij zich realiseren hoe machtig de President is en hoe veel hij kan doen zonder zelfs het Congres te raadplegen.

Als ik tot President word gekozen, zal ik onmiddellijk aan het werk gaan om dit een vrijer, veiliger, meer welvarend land te maken – en ik zal niet hoeven wachten op hulp van het Congres.

Door de gevangenen vrij te laten die er zitten vanwege geweldloze 'misdaden', kunnen we de ruimte vrijmaken voor verkrachters, moordenaars, overvallers, en andere gewelddadige misdadigers. Dit is iets wat de President kan doen aan de misdaad zonder uw belasting te verhogen of zonder uw burgerlijke vrijheden te schenden.

Dus zal ik op mijn eerste dag als President, per Uitvoerend Bevel, persoonlijk:

- Gratie geven aan iedereen die veroordeeld is op een geweldloze drugs-aanklacht.
- Gratie geven aan iedereen die veroordeeld is op een aanklacht van belastingontwijking.
- Gratie geven aan iedereen die veroordeeld is op een aanklacht volgens de wapenbeperkingswet.
- Gratie geven aan iedereen die veroordeeld is op een aanklacht van een slachtofferloze misdaad.
- Elke federale daad van positieve discriminatie (affirmative action) beëindigen. Alle federale quota's beëindigen, alle subsidies, voorkeursbehandelingen, en andere discriminatie die door de regering wordt gepleegd.
- Alle gevallen van verbeurd verklaringen onmiddellijk beëindigen, en stappen zetten ter vergoeding aan iedereen wiens bezit in beslag is genomen of verbeurd verklaard door de federale regering.
- Als Hoofdbevelhebber van het leger, zal ik snel en volledig alle Amerikaanse troepen terug naar Amerika brengen. Europa en Japan kunnen voor hun eigen verdediging betalen, en zij kunnen hun

zonen en dochters riskeren in hun eeuwige onenigheid. Dit alleen bespaart ons miljarden dollars per jaar aan belastingen, maar – nog belangrijker – het bespaart Amerikaanse levens.

- Als Hoofdbevelhebber zal ik alle Amerikaanse troepen onttrekken aan het commando van de Verenigde naties of enige andere vreemde mogendheid.
- Alles wat in het Federale Register is gezet door vorige Presidenten kan eruit worden gehaald door deze President. Ik zal alle regulerende handelingen stoppen terwijl mijn staf de Grondwettelijkheid herzielt van alle bestaande reguleringen.

En daarna ga ik lunchen.

Begroting

Als ik weer terug ben zal ik een begroting overleggen voor het fiscale jaar 1998 (de eerste begroting gedurende de Presidentiële zittingsperiode), waarmee de regering onmiddellijk wordt gehalveerd en de inkomstenbelasting wordt afgeschaft. Ik zal mijn veto uitspreken over alle aangevraagde toegestane gelden over 1998 die het totaal van \$800 miljard dollar overschrijden – waarbij niet is meegeteld het geld wat nodig is om lijfrenten te kopen voor voormalige uitkeringsgerechtigden van de Sociale Zekerheid. (Dit, natuurlijk, is slechts een begin. Ik wil de regering nog veel verder inkrimpen in het tweede jaar.)

Het Congres zal ongetwijfeld een groter budget aannemen en verwachten dat ik het zal tekenen. Maar dat zal ik niet doen.

Zal het Congres mijn veto overrulen?

Het is mogelijk, maar niet waarschijnlijk. Ik zal een mandaat hebben van het Amerikaanse volk en ik zal slechts een derde van het Congres nodig hebben om mijn veto door te zetten.

Ze zouden door kunnen gaan met begrotingen aan te nemen en ik zal doorgaan mijn veto uit te spreken.

Uiteindelijk wordt het september en het einde van het fiscale jaar 1997. En Newt Gingrich zal zeggen, "Kijk, Mr. President, u kan zo niet doorgaan. Als u geen begroting tekent aan het eind van de maand, dan moeten we de regering stoppen."

En ik zal zeggen, "Oh nee, ..."

Toen Bill Clinton en de Republikeinen een impasse hadden bereikt en de regering moesten stoppen, verdeelde Clinton de regering in "essentiële" en "niet essentiële" diensten, en toen dacht hij handig te zijn door onmiddellijk de Parkdiensten te stoppen zodat de mensen geschokt zouden zijn hierdoor.

Ik ben bang dat dat mijn stijl niet is. De eerste dienst die ik zou stoppen zou de belastingdienst zijn. Hoe denk je dat de mensen zich over deze stop zouden voelen? Vervolgens de DEA en de BATF. En dan verder met het ministerie van onderwijs, HUD, Landbouw, enz. Natuurlijk, als we blijven doorgaan met het stoppen van niet-essentiële diensten, dan zou er niet echt veel regering meer overblijven, niet?

Zelfs als het Congres erin slaagt een begroting over mijn veto heen aan te nemen, dan zou ten minste eindelijk de strijd beginnen. Eindelijk zouden er twee kampen zijn in Washington die met elkaar redetwisten – één voor uitbreiding van de regering en één om de regering drastisch in te krimpen – in plaats van het huidige onbeduidende debat tussen Democraten die de regering willen laten groeien met 5% per jaar en de Republikeinen die het met 4% willen laten groeien.

De reden dat de regering bleef groeien tijdens Republikeinse en Democratische regeerperiodes is dat we, tijdens mijn leven, geen President gehad hebben die de wil en de vastberadenheid had om de regering kleiner te maken. Elke President zou het hebben kunnen doen. Ondanks al hun goede woorden, was niemand bereid het echt te doen.

Alleen op een Libertarische President kan men vertrouwen dat hij doet wat nodig is om de regering drastisch te verkleinen.

Evenredige Staatsbijdrage in de Verkiezingskosten

Maar hoe weet u dat ik zou doen wat ik zeg? Hoe weet u dat ik niet hetzelfde blijk te zijn als alle anderen?

Wel, om een voorbeeld te geven, ik heb niet plotseling de vermindering van de regering als campagne-motief opgepakt toen ik besloot om mij kandidaat te stellen voor het Presidentschap. Ik ben al 35 jaar libertariër. En de enige reden dat ik kandidaat ben is om de regering te verminderen.

Ik ben 63 jaar. Ik ben niet geïnteresseerd in een carrière als beroeps politician. Ik wil naar Washington gaan voor vier jaar, de warboel opruimen, en dan naar huis gaan

en de rest van mijn leven doorbrengen in vrede en vrijheid.

Uiteindelijk heb ik nog maar 20 of 30 jaar te leven – misschien 40 als we van de FDA af raken. Ik wil die jaren niet doorbrengen om de regering elk jaar steeds maar groter te zien worden.

Maar er is een nog overtuigender reden waarom u mij vertrouwen kan. Zoals Bob Dole en Bill Clinton en Pat Buchanon en Phil Gramm, heb ik voldoende geld ingezameld om in aanmerking te komen voor een evenredige staatsbijdrage in de verkiezingskosten van het ministerie van financiën. Maar in tegenstelling tot Bob Dole en Bill Clinton en Pat Buchanon en Phil Gramm, geloof ik niet in bijstand – niet voor individuele personen, niet voor bedrijven, en zeker niet voor politici.

Dus ben ik de eerste Presidentskandidaat in de Amerikaanse geschiedenis die, terwijl hij voldoet aan de criteria om een evenredige verkiezingsbijdrage te ontvangen, hem toch weigert. Welnu, als ik de 30 zilverlingen niet zal aannemen om te worden gekozen, dan weet u dat ik de boel niet zal verraden zodra ik veilig op het pluche zit.

Debatten

Heb ik een kans om te winnen?

Het is nogal een gok, moet ik toegeven. Maar ik moet de Republikeinen en Democraten danken dat zijer alles aan doen om mij te helpen – door twee beroeps politici te nomineren gezien alle anti-regeringsgevoelens van vandaag.

Toen ik twee jaar geleden besloot om eraan mee te doen, schatte ik mijn kansen als 1 tegen 100. Maar toen kwamen Libertariërs over heel Amerika om mij te helpen, en toen dacht ik dat mijn kansen verbeterd waren tot 1 tegen 75.

En toen begonnen de Democraten en Republikeinen ons te helpen. Eerst kondigde Mr. Clinton aan dat hij zich herkiesbaar zou stellen en mijn kansen stegen tot 1 tegen 50 voor mij. Toen verwierf Bob Dole het kandidaatschap en stond het 1 tegen 20.

Maar, natuurlijk, het is nog steeds een gok. Wij krijgen geen \$60 miljoen dollar van uw belastinggeld om onze campagne te voeren zoals beide ouwe partijen. Wij krijgen geen \$12 miljoen van uw belastinggeld om deze conventie te organiseren zoals beide ouwe partijen.

Alles wat we uitgeven komt uit de zak van iemand die het geld vrijwillig heeft gegeven omdat hij geloofde in wat we doen. En ondanks deze handicap lukt het ons.

Wij hadden enorme drempels te overwinnen om op de verkiezingslijsten te komen, staat na staat, terwijl de ouwe partijen het zich gemakkelijk gemaakt hebben en bijna onmogelijk voor wie dan ook om hen uit te dagen. Maar we zijn er ondanks dat in geslaagd. Wij staan dit jaar op de lijsten in alle 50 staten.

Waar u ook bent in Amerika, u kan stemmen voor Harry Browne voor President en voor Libertarische kandidaten voor federale en staat functies.

Toch is het een lange en moeilijke weg.

Maar wat als ik in de Presidentiële debatten zou kunnen deelnemen in oktober? Ik denk dat dat het gezicht van de politiek in Amerika voor altijd zou kunnen veranderen.

Kunt u zich iemand voorstellen die Bill Clinton zou uitdagen en hem zou dwingen zich te rechtvaardigen om uw inkomen te belasten?

Kunt u zich iemand voorstellen die Bob Dole doet uitleggen waarom hij de Sociale Zekerheid in handen van de regering wil houden die dat systeem failliet heeft gemaakt?

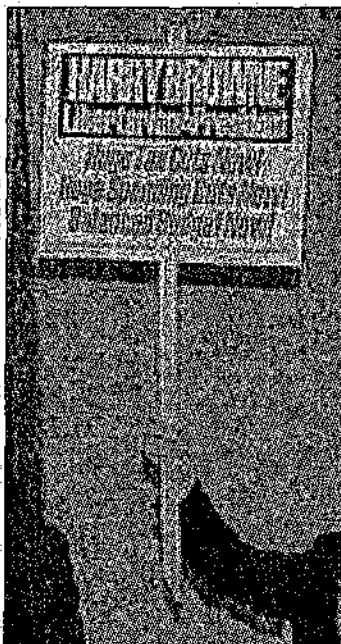
Wat er gebeurt er als iemand hen doet rechtvaardigen waarom kinderen nog steeds een prooi vormen voor drugshandelaren, en worden gedood door schutters vanuit rijdende voertuigen – omdat zij hun dierbare 'War on Drugs' niet willen opgeven?

Wat als telkens als Bill Clinton of Bob Dole een van hun fabuleuze regerings-toverdrankjes aanbodt als oplossing voor een of ander sociaal probleem, er iemand was die zei, "Maar regeren werkt niet. Regerings-hervormingen werken niet. Waarom zou uw volgende plan enigermate beter functioneren dan al de mislukte, dure, verderfelijke regeringsplannen uit het verleden?"

Zou u niet graag Harry Browne in de debatten zien?

Als u dat zou willen, spreek er dan over – door naar

radio praatprogramma's te bellen, ingezonden brieven te schrijven, naar nationale TV shows te schrijven, uw vrienden over deze campagne te vertellen, door iedereen zo ver te krijgen dat ze eisen dat Harry Browne aan de debatten mag meedoen.

Bel ons en vraag om informatie. Wij zullen u een brochure toezenden waarin staat: "Acht Manieren Waarop U Kan Helpen om Harry Browne in de Presidentiële Debatten te krijgen."

Winnen en de Verloren Gegane Stem

Ik zou niet het besluit genomen hebben om Presidentskandidaat te zijn als ik dacht dat er geen kans was om te winnen. Ik heb er geen belang bij om een professionele kandidaat te worden of een beroeps politicus. Ik wil dat Amerika weer een vrij land wordt. Dat is mijn enige reden.

Maar de kansen zijn klein, dat geef ik toe. Veel dingen moeten gebeuren voordat ik zou kunnen winnen. Wij doen er alles aan om die dingen te laten gebeuren, en ik ben bereid om er gevolg aan te geven. Toch ga ik u hier niet staan te vertellen dat ik de volgende President van de Verenigde Staten ga worden.

Maar wat als we maar 15 tot 20% van de stemmen krijgen dit jaar. Als dat gebeurt, zullen we het machts-evenwicht in de Amerikaanse politiek zijn geworden. Dan zullen we de politici dwingen om eerlijk te worden.

Zij zullen nooit meer campagne kunnen voeren als Libertariërs en vervolgens regeren als Democratën.

Nooit meer zullen zij tegenover ons kunnen staan bij verkiezingen en ons vertellen dat ze denken dat de belastingen te hoog zijn en dat ze voor kleinere regeringen zijn – dat is de manier waarop Bill Clinton en Bob Dole en honderden Congresleden en Senatoren campagne voeren dit jaar – en dan vervolgens voor steeds meer en meer regering stemmen, meer en meer regulering, meer en meer inmenging in onze levens.

Nee, ze zullen weten dat 15 tot 20% van de kiezers niet langer achter politici staan die "doen alsof." Ze zullen weten dat deze kiezers liever Libertarisch zullen

stemmen dan 'alsof'-politici te tolereren. Ze zullen weten dat ze hun beloftes moeten inlossen in het Congres en het Witte Huis omdat de kiezers eindelijk een alternatief hebben. Als de Libertariërs 15 tot 20% van de stemmen krijgen doet dit meer om de twee oude partijen te hervormen dan wat voor soort partij activiteiten dan ook die u misschien in gedachten zou hebben.

Dus als u een Republikein bent die genoeg heeft van de hypocrisie en tegenstrijdigheden van uw partij... als u geschokt bent dat de partij die beweert voor een kleinere regering te zijn, de kampioen belasting-verhogen tot zijn Presidentskandidaat maakt... als u misselijk bent van Republikeinse politici die voor elke verkiezing komen vertellen dat ze voor minder overheid zijn, en dan terug gaan naar Washington en stemmen voor grotere begrotingen, censuur van het Internet, meer gezondheidszorg-tirannie, en voor al het andere van de Democratische-Republikeinse litanie... kortom, als u de Republikeinse Partij wil hervormen, stem dan Libertarisch.

Of als u een Democraat bent die misselijk is om over veranderingen te horen spreken terwijl uw leider steeds dezelfde politiek blijft opdissen... als u zich realiseert dat de partij van de werkende man is veranderd in de partij van oorlog tussen de klassen, speciale privileges, en achterkamertjes-politiek... kortom, als u de Democratische Partij wil hervormen, stem dan Libertarisch.

Maar beter dan de Democratische of Republikeinse partijen te hervormen, stelt u zich eens voor hoe Amerika zal veranderen doordat wij slechts 15 of 20% van de stemmen krijgen. Eindelijk hebben de Amerikanen een uitweg. Eindelijk hebben ze een partij om zich voor in te zetten, één die altijd en eeuwig aan de kant staat van de individuele vrijheid, persoonlijke verantwoordelijkheid, en vrijheid van regering over alle onderwerpen ten allen tijden – een partij die hen terug kan leiden naar de grondwettelijke regering die hun 'Founding Fathers' hen heeft nagelaten.

Als u echt een kleinere regering wilt, als u echt een boodschap wil sturen aan de politici dat u nooit meer voor hen gaat kopje duikelen en gaat 'dood'-liggen, als u echt zeker wil zijn dat uw stem niet verspild is aan een breed uitgebreide regering, aan een beroeps-politicus, stem dan Libertarisch.

Boodschap van Hoop

Ik weet dat het soms onmogelijk lijkt om het verschanste

systeem te overwinnen. Maar wanhoop niet. Er zijn over heel Amerika mensen die zich voelen als u. Wat zij nodig hebben is de gelegenheid om zich te richten op een geloofwaardig plan. En nu bieden wij dat.

En we brengen een boodschap van hoop aan iedereen in Amerika. We zullen de zegens van Liberty verspreiden over iedereen.

Jo Jorgenson, kandidaat voor Vice-president

Tegen de jongeren zullen we zeggen:

Je zult niet langer geld over de balk van de Sociale Zekerheid hoeven gooien. Je zult vrij zijn om te zorgen voor je eigen ouwe dag, of regelingen te treffen zodat je werkgever je kan helpen. Je toekomst is onbepaald omdat geen inkomstenbelasting je ervan weerhoudt om de vruchten van je werk te verzamelen. Amerika zal eens weer het land zijn van mogelijkheden.

Tegen de ouderen zeggen we:

Niet langer hoeft u bang te zijn dat het Congres in uw 'Sociale Zekerheid'-uitkeringen zal snijden, omdat u een goed contract zal hebben met een eerlijk bedrijf dat het zal nakomen. En uw kinderen en kleinkinderen zullen mogelijkheden hebben die verder strekken dan die van u. Ze zullen langer en beter leven, meer verdienen en kunnen houden wat ze verdienen.

Tegen de minderheden in de binnensteden zeggen we:

We zullen de 'War on Drugs' beëindigen zodat uw omgeving niet langer geteisterd wordt door drugs handel, gevechten van bendes, of pushers die azen op uw kinderen. We zullen de inkomstenbelasting afschaffen – zodat de mogelijkheden voor bedrijven en banen toenemen, zodat u zich een beter huis

en buurt kan veroorloven, zodat u privé-schoolonderwijs voor uw kinderen kan kopen, zodat u uiteindelijk kan ontsnappen aan de wanhoop tot waar uw regering u gebracht heeft.

Tegen de mensen van elk geloof zeggen we:

Door de verdwijning van de inkomstenbelasting kan u zich veroorloven om uw kinderen naar een religieuze school te laten gaan, en om uw geloof te steunen tot op een niveau wat eerder nooit mogelijk was. U kan leven, als u dat wilt, van het inkomen van één van de ouders zodat de andere ouder er kan zijn om uw kinderen op te voeden volgens uw waarden. Niet langer zullen ze in vreemde filosofieën worden onderwezen door vreemden.

Tegen werknemers van de regering zeggen we:

De nieuwe economie zal groot genoeg zijn om aan iedereen de gelegenheid te geven. Een privé-bedrijf zou wel eens precies dat nodig kunnen hebben wat u nu aan het doen bent. Zo niet, dan zullen er overal nieuwe mogelijkheden zijn. En u zal ook kunnen houden wat u verdient. De kosten van uw vorige baan waren een enorme belasting. Maar in uw nieuwe baan zal alles wat u verdient van u zijn om uit te geven, te besparen of weg te geven zoals u wilt. Uw pensioen zal beter verzekerd zijn. En om naar uw werk te gaan zal spannender zijn dan u zich ooit heeft voorgesteld.

Tegen de mensen die van de bijstand leven zeggen we:

Houdt moed, hulp komt er aan. Wij zijn bezig om de Berlijnse Muur af te breken van regeringsplannen, reguleringen, en belastingen die u hebben gevangen in hopeloosheid. Er komt een welvaart aan die iedereen laat werken die dat wil – die u vrij maakt van de afhankelijkheid van de regering – vrij om op te komen voor uw waardigheid, zelf-respect, en verantwoordelijkheid voor uw eigen leven – vrij om uw kinderen een beter leven te geven dan u hebt gehad.

En tegen iedereen anders zeggen we:

Met de regering buiten beeld kunnen uw steden veilig zijn, kunnen scholen uw waarden weergeven, zijn uw verdiensten voor u om te gebruiken zoals u beslist. U kan kopen wat u wilt, verkopen wat u wilt, onderhandelen met uw werkgever zonder dat de regering zich ermee bemoeit, en uw le-

ven leiden naar uw eigen waarden.

De zegens van Liberty raken iedereen. Maar laat mij in deze laatste minuut niet over iedereen spreken. Laten we praten over u en uw familie. Hoe zal dit alles uw leven veranderen?

Kijk eens naar het strookje dat bij uw volgende looncheque zit en zie hoeveel van u wordt afgepakt aan inkomstenbelasting en 'Sociale Verzekering'-belasting. Of kijk op uw belastingformulier van het vorige jaar. Hoeveel duizenden dollars zullen er per jaar beschikbaar zijn voor u die nu worden afgetapt door de regering? Wat, als al dat geld voor u beschikbaar was? Wat, als u iedere dollar zou kunnen houden die u verdient? – om uit te geven, te besparen, of om weg te geven zoals u het beste uitkomt?

Wat zou u doen met dat geld als de inkomstenbelasting wordt ingetrokken? Zou u uw kinderen naar een privé-school sturen? Zou u het opsparen voor dat bedrijf dat u altijd hebt gewild? Zou u uw favoriete doel, liefdadigheid, of kerk ondersteunen op een manier zoals u nooit eerder hebt kunnen doen? Zou u verhuizen naar een betere woning, een betere buurt?

Dat is uw geld. U verdiende het. En ik zweer u dat ik als President van de Verenigde Staten niet zal ophouden totdat de inkomstenbelasting is ingetrokken en de regering niet langer uw geld kan beheersen, uw vrijheid, of uw leven.

Ja, de zegens van Liberty raken iedereen. En Liberty is Amerika's toekomst.

Laat ons Amerika weer tot een vrij land maken.

Harry Browne

VB

Een Cyberspace onafhankelijkheidsverklaring.

John Perry Barlow <barlow@eff.org>
(vertaald)

Gisteren, 7 februari 1996, ondertekende die enorme kwal in het Witte huis de Telecom "Reform" wet van 1996, terwijl Tipper Gore digitale foto's nam van het gebeuren voor een boek genaamd "24 uur in Cyberspace."

Mij werd ook gevraagd aan dit boek bij te dragen door iets toepasselijks te schrijven. Gezien de vreselijke wandaad die deze wetgeving probeert toe te brengen aan het Net, zou ik nu net zo goed wat thee in de virtuele haven kunnen dumpen.*

Wel beschouwd maakt de Telcom "Reform" wet, die in de senaat werd aangenomen met slechts 5 stemmen tegen, het onwettig, en strafbaar met een boete van \$250000, om online "shit" te zeggen. Of overigens om een van de andere 7 vieze woorden te zeggen die verboden zijn op radio en tv. Of om openlijk over abortus te discussiëren. Of om over een of andere lichaamsfunctie te praten anders dan in de meest klinische termen.

Zij probeert om meer beperkende maatregelen op de conversatie in Cyberspace op te leggen dan er nu bestaan in de cafeteria van de senaat, waar ik meerdere keren heb gegeten en telkens kleurrijke onwelgevoeglijkheden heb gehoord, uitgesproken door U.S. senatoren.

Deze wet werd ons opgelegd door mensen die geen flauw idee hebben wie we zijn of waar onze conversatie plaats vindt. Het is, zoals mijn goede vriend en redacteur Louis Rossetto het stelde, alsof "de analfabeten je kunnen voorschrijven wat je moet lezen."

Wel, fuck them.

* Op 16 december 1773 dumpden inwoners van Boston, verkleed als indianen, de thee van drie Engelse schepen in het water van de haven onder belangstelling van veel toeschouwers (de Boston 'tea party'). Deze actie maakte deel uit van de theeboycot als reactie op de monopolistische privileges (belastingvrijdom) van de "Tea Act" van 1773 waarmee Amerikaanse handelaren werden uitgeschakeld ten behoeve van de Engelse East India Company. Het was het begin van de Amerikaanse vrijheidsoorlog, die tot onafhankelijkheid leidde. Door de 'tea party' werden in 1774 de "Coercive Acts" aangenomen die nog meer verzet opriepen.

Of, meer ter zake, laat ons nu afscheid van hen nemen. Zij hebben de oorlog verklaard aan Cyberspace. Laat ons tonen hoe handig, verbijsterend, en machtig we kunnen zijn in de verdediging van ons zelf.

Ik heb iets geschreven (op kenmerkend grandioze wijze) dat hopelijk één van vele middelen zal worden tot dit doel. Als je het bruikbaar vindt, dan hoop ik dat je het zo ruim mogelijk verspreidt. Mijn naam hoeft er niet onder want ik geef echt niet om vermelding er van.

Maar ik geef er wel om dat deze kreet door heel de Cyberspace zal galmen, veranderend en groeiend en zichzelf vermenigvuldigend, totdat het een grote schreeuw wordt, zo groot als het idiotisme dat zij ons hebben aangedaan.

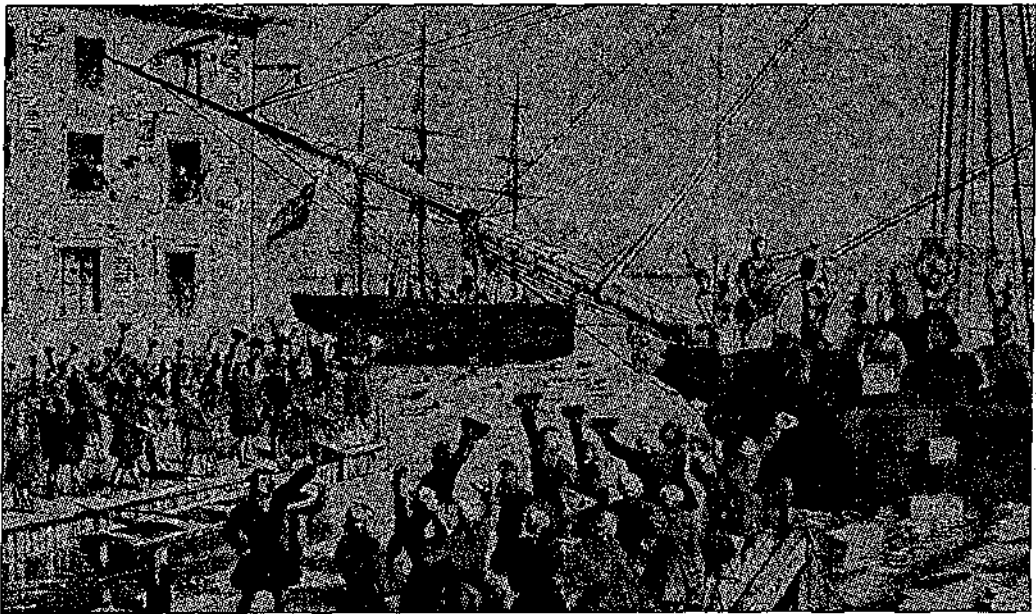
Ik geef je...

Een Verklaring van de Onafhankelijkheid van Cyberspace

Regeringen van de Industriële Wereld, vermoeiende reuzen van vlees en staal die jullie zijn, Ik kom van Cyberspace, het nieuwe huis van Verstand. Ten behoeve van de toekomst, vraag ik jullie uit het verleden om ons te laten begaan. Jullie zijn niet welkom in ons gezelschap. Jullie hebben geen soevereiniteit waar wij bij elkaar komen.

Wij hebben geen gekozen regering, noch zullen we er waarschijnlijk een krijgen, dus richt ik me tot jullie met geen groter gezag dan waarmee de vrijheid zelf spreekt. Ik verklaar dat de wereldomspannende sociale vrede die wij aan het opbouwen zijn van nature onafhankelijk is van de tirannie die jullie ons proberen op te leggen. Jullie hebben geen moreel recht om ons regels op te leggen noch zijn jullie in het bezit van dwangmethoden waar we echt bang voor zouden moeten zijn.

Regeringen ontlenen hun gegronde macht aan de instemming van de geregeerden. Jullie hebben de onze noch verzocht noch gekregen. Wij hebben jullie niet uitgenodigd. Jullie kennen ons niet, noch kennen jullie onze wereld. Cyberspace ligt niet binnen jullie grenzen.

De Boston "Tea Party"

Denk niet dat je het kan opbouwen, als ware het een publiek bouwwerk. Dat kunnen jullie niet. Het groeit van nature door onze collectieve handelingen.

Jullie hebben niet meegedaan aan onze grote groeiende conversatie, noch hebben jullie de rijkdom van onze markten gecreëerd. Jullie kennen onze cultuur niet, onze ethiek, of de ongeschreven codes die onze maatschappij al meer orde geven dan door wat dan ook ons door jullie opgelegd zou kunnen worden.

Jullie beweren dat er problemen zijn tussen ons die jullie moeten oplossen. Jullie gebruiken dit voorwendsel als excuus om ons terrein binnen te vallen. Veel van deze problemen bestaan niet. Waar er echte conflicten zijn, waar er iets verkeerd is, daar zullen wij dat vaststellen en aanpakken op onze manier. Wij zijn bezig ons eigen Sociaal Contract te formeren. Deze beheersing richt zich naar de omstandigheden van onze wereld, niet naar die van jullie. Onze wereld is anders.

Cyberspace bestaat uit transacties, relaties en het denken zelf, opgesteld als een staande golf in het web van onze communicaties. Die van ons is een wereld die tegelijk overal en nergens is, maar niet waar lichamen wonen.

Wij creëren een wereld die allen mogen binnengaan zonder privileges of vooroordelen verleend aan ras, economische macht, militaire kracht, of plaats van geboorte.

Wij creëren een wereld waar iedereen, waar dan ook zijn of haar geloof mag uiten, hoe eigenaardig ook, het maakt niet uit, zonder angst tot zwijgen of conformiteit te worden gedwongen.

Jullie wettelijke begrippen van eigendom, expressie, identiteit, beweging, en samenhang zijn niet van toepassing op ons. Die zijn gebaseerd op materie, Er is hier geen materie.

Onze identiteiten hebben geen lichamen, dus, anders dan jullie, kunnen wij geen orde verkrijgen met fysieke dwang. Wij geloven dat uit ethiek, verlicht eigenbelang, en het algemeen welzijn, onze beheersing zal voortkomen. Onze identiteiten zouden verdeeld kunnen zijn over vele van jullie rechtsgebieden. De enige wet die al de culturen waar wij uit bestaan in het algemeen zouden erkennen is de Gulden Regel*. Wij hopen in staat te zijn om onze eigen oplossingen daar op te baseren. Maar we kunnen de oplossingen die jullie proberen op te leggen niet accepteren.

In de U.S. hebben jullie nu een wet gemaakt, de Telecommunications Reform Act, die jullie eigen Constitutie verloochent en de dromen beledigt van Jefferson, Washington, Mill, Madison, De Toqueville, en Brandeis. Deze dromen moeten nu opnieuw in ons geboren worden.

* vrij naar Matthéüs 7:12, Bejegen de mensen zoals u ook door hen bejegend zou willen worden.

Jullie zijn bang voor jullie eigen kinderen, want zij zijn thuis in een wereld waar jullie voor altijd immigranten zullen zijn. Omdat jullie hen vrezen, schuiven jullie aan je bureaucratieën de ouderlijke verantwoordelijkheden af waarvoor jullie te laf zijn om die zelf te aanvaarden. In onze wereld zijn alle sentimenten en expressies van de mensheid, van de oneerbare tot de engelachtige, delen van een naadloos geheel, de wereldomspannende conversatie van bits. Wij kunnen de lucht waar onze adem naar snakt niet scheiden van de lucht waarop vleugels slaan.

In China, Duitsland, Frankrijk, Rusland, Singapore, Italië en de U.S., proberen jullie het virus van de vrijheid af te weren door wachtposten op te richten bij de grenzen van Cyberspace. Deze zouden de besmetting een tijdje tegen kunnen houden, maar zij zullen niet werken in een wereld die spoedig overdekt zal zijn met bit-dragende media.

Jullie steeds meer verouderde informatie-industrieën zouden zich staande kunnen houden door wetten voor te stellen, in Amerika en elders, die beweren dat spraak zelf hun eigendom is, over de hele wereld. Deze wetten zouden bepalen dat ideeën een of ander industrieel produkt zijn, niet edeler dan blok ruw ijzer. In onze wereld kan, wat de menselijke geest ook mag creëren, zonder kosten oneindig gereproduceerd en gedistribueerd worden. Voor het globale overbrengen van gedachten zijn niet langer jullie fabrieken nodig.

Deze toenemend vijandige en koloniale maatregelen plaatsen ons in dezelfde positie als die vorige liefhebbers van vrijheid en zelf-beschikking die het gezag van verre, ongeinformeerde machten afwezen. Wij moeten onze virtuele zelve immuun verklaren voor jullie souvereiniteit, zelfs als we blijven toestemmen in jullie heerschappij over onze lichamen. Wij zullen ons over de planeet verspreiden zodat niemand onze gedachten kan stoppen.

Wij zullen een beschaving creëren van het Denken in Cyberspace. Moge zij humaner en eerlijker zijn dan de wereld die jullie regering voordien hebben gemaakt.

John Perry Barlow [VB]

In Memoriam *Rade Supićić*

Op 19 september 1996 is plotseling overleden onze goede vriend *Rade Supićić*. Hij was in Joegoslavië op 23 juni 1932 geboren. Hij was daar opgegroeid en arts geworden. Rade hield van zijn land, maar kon het niet eens zijn met het regime, zodat hij naar Zwitserland ging. Hij werkte daar als arts en leerde er zijn vrouw Conny kennen, en trok samen met haar naar Nederland. In Nederland werd hij oogarts en vestigde hij zich in Vlaardingingen, maar bleef betrokken bij de ontwikkelingen in Joegoslavië.

In het begin van de tachtiger jaren kwam hij in contact met het Libertarisme en ontdekte dat hij bepaald niet de enige was, die verzet pleegde tegen de verregerende overheidsbemoeienis. Samen met andere artsen kwam hij in verzet tegen de nefaste ontwikkelingen in ons land. In 1985 bezocht hij met Conny de Libertarische conventie in Noorwegen. Nu waren ze samen bij de conventie in Canada. En waren heel enthousiast.

Ondanks zijn gezondheid bleef hij contact houden met al zijn vrienden in zijn geboorteland en over de gehele wereld. Een warm en intens levend mens is heengegaan.

We wensen Conny en hun drie kinderen heel veel sterkte om zonder hem verder te kunnen gaan.

N. van Hulst - Van Os

LIBERTARISCHE WERELDCONVENTIE 1996

CANADA, WHISTLER, B.C., 19 - 25 Augustus

Een Verslag

Hub Jongen

De jaarlijks door ISIL, International Society for Individual Liberty, georganiseerde conventie, met als hoofdorganisator Kurt Pokrandt, had dit jaar ongeveer 165 deelnemers. Er waren deelnemers uit heel verschillende delen van de wereld. Uiteraard de meesten uit de U.S.A. en Canada (nabijheid!), maar verder ook uit onder andere Rusland, Taiwan, Costa Rica, Engeland, Duitsland, Zweden, Zuid-Afrika, Nigeria, Somalië, Australië, Italië, Noorwegen, Roemenië, en Nederland.

Whistler is een ideaal vakantieoord. Zowel in de zomer als in de winter. Wat wintersport betreft beleeft deze plaats een geweldige groeifase. Ze wordt nu al vergeleken met "Chamonix"! De natuur is er werkelijk "groots".

Direct bij de registratie bleek dat de conventie in Canada behoorlijk veel publiciteit in de pers had. Dit was vooral veroorzaakt door een artikel waarin ISIL werd verweten "extreem rechts" en "racistisch" te zijn. Journalisten en televisie-mensen waren druk bezig. Maar diversen van hen wisten niet goed raad met hun houding toen bleek dat er bij de deelnemers ook negers en Aziaten waren. Kwalijk was, dat in de uitgezonden televisiebeelden deze personen werden "overgeslagen". Weer een voorbeeld van hoe verschillende media de informatie kunnen manipuleren!

Mary Ruwart, de schrijfster van het boek "Healing our World" hield de openingstoespraak. Op zeer verhelderende wijze toonde ze aan dat grotere welvaart niet kan komen uit "verdeling" van de koek, maar slechts uit het bakken van een grotere koek.

Karen Selick, een advocate uit Canada, liet zien hoe door de verzorgingsstaat het karakter van veel mensen bederft, en hoe dit hen tot misdaad en eeuwige armoede brengt.

Interessant was haar stelling dat het ontduiken van belastingen wel, maar het (ten onrechte) profiteren van uitkeringen, niet moreel libertarisch verantwoord was.

Dit leverde een levendige discussie op met Walter Block, die beide handelingen verdedigde.

Herb Grubel, Canadees parlementslid en economie-professor, was het niet op alle punten eens met de libertarische filosofie. Hij vond dat er wel een "vangnet" moest zijn om de "ergste gevallen" te onderscheppen. Overigens vinden veel libertariërs dat ook, het moet alleen niet door de overheid geregeld worden die het financiert met geld dat ze van anderen afneemt.

De conventie had behoorlijk veel 'publiciteit'.

Grubel was het overigens mee eens dat onze en de voorgaande generaties via overheidstekorten onze kinderen en de generaties na ons laten opdraaien voor onze consumpties.

Doug Collins, Canadees journalist en columnist, gaf een groot aantal voorbeelden van censuur; door de overheid rechtstreeks en door de pers die bepaalde dingen die de overheid niet welgevallig zijn, niet publiceert.

Zien we dat ook niet in het doodzwijgen van het libertarisme op veel plaatsen in de wereld?

Jarret Wollstein, schrijver van één der eerste libertarische boeken: "Society without Coercion", bracht ons aan het schrikken door te laten zien hoe het geweld van de overheid toeneemt. Ze gaf vooral Amerikaanse voorbeelden en we kunnen blij zijn dat in Nederland en België de politie, de FIOD en dergelijke niet zo vlug tot schieten en aframmelen over gaan.

Linda Abrams, advocate, gaf praktische voorbeelden betreffende hoe te handelen als je zelf met de overheid in aanraking komt. Onder andere bleek hoe belangrijk het is om alles wat er gezegd wordt te laten vastleggen, en zelfs te laten ondertekenen door de betreffende functionarissen.

Rigoberto Stewart, president van een "think tank" in Costa Rica en presidentskandidaat voor de libertarische

partij "Movimiento Libertario" in de komende verkiezingen in Costa Rica, leverde eveneens een bijdrage. Hoewel bij libertariërs wel bekend is dat overheden niets produceren, was het toch weer schokkend om aan de hand van door hem gegeven voorbeelden te zien hoe door het overheidsoptreden honger en ellende worden gecreëerd in Latijns-Amerika.

Terry Brock, computer-deskundige, gaf een briljante speech en liet ondertussen zien wat er nu al allemaal mogelijk is met een computer en het Internet. Hij raadt iedereen aan om zo vlug mogelijk "on line" te gaan. Daardoor verschaf je je toegang tot enorm veel informatie en tot contacten met anderen over de hele wereld. Het betekent een vergroting van de vrijheid, en het gespartel van overheden om die Internet-vrijheid te beheersen, is tot falen gedoemd.

Op andere manieren en over andere facetten van de mogelijkheden van cyberspace waren er ook lezingen van John Perry Barlow en van Duncan Frissell.

John Perry las op indrukwekkende wijze de door hem ontworpen "Declaration of Independence in Cyberspace" voor (zie ook pagina 14).

Sheila Morrison, Canadees opvoedingsdeskundige, en Marshall Fritz, president van de Stichting voor Scheiding van School en Staat, lieten zien dat meer keus en vrijheid in (particulier) onderwijs, betere resultaten en meer plezier voor de leerlingen opleveren. Vooral Marshall pleitte ervoor dat net als staat en kerk gescheiden zijn, dit ook te laten gelden voor staat en school.

Woensdagmiddag gingen we met een kabelbaan naar de top van Mount Whistler. "On top of the world" hadden we een uitgebreide buffet-lunch, met een spreker: Marc Emery. Hij vertelde op zeer vlotte en interessante wijze wat je met "henep" allemaal kunt doen. Het blijkt een plant te zijn die een zegen voor de mensheid is, of kan zijn. Je kunt er van alles en nog wat van maken: beurzen, tenten, touw, kleren in allerlei variaties, waaronder jeans, schoenen, voedsel, huidverzorgingsproducten, en marihuana. Marc is uitgever van het blad CANNABIS CANADA. (Zes keer per jaar, Can\$ 28,95.) Hij heeft wereldwijde contacten en is bereikbaar op Internet: <memery@hemphbc.com>

Frances Kendall ving ons weer op in de conferentie-

ruimte en gaf meer details en ervaringen na het publiceren van haar boeken: "Super Parents, Super Children" en "The seXy Factor".

John Hospers vergeleek het nieuwe boek van John Ross: "Unintended Consequences" met "Atlas Shrugged" van Ayn Rand. Hierop zullen we nog terugkomen bij een toekomstige bespreking van het boek van Ross.

Charles Duke, Republikeins senator in de staat Colorado, hield een vurig pleidooi voor het aanhouden van de grondwet. In het bijzonder is hij een bekend voorvechter voor het Amerikaanse "Tenth Amendment" dat

zegt dat de centrale regering in Washington DC zich niet mag bemoeien met zaken die door de staten zelf geregeld kunnen worden. Deze, min of meer ideale, situatie is in de loop van de geschiedenis geheel verwaterd. Door de huidige, nadelige, situatie komen er steeds meer staten en groeperingen die naar de oorspronkelijke situatie terug willen. Zeer tot on-

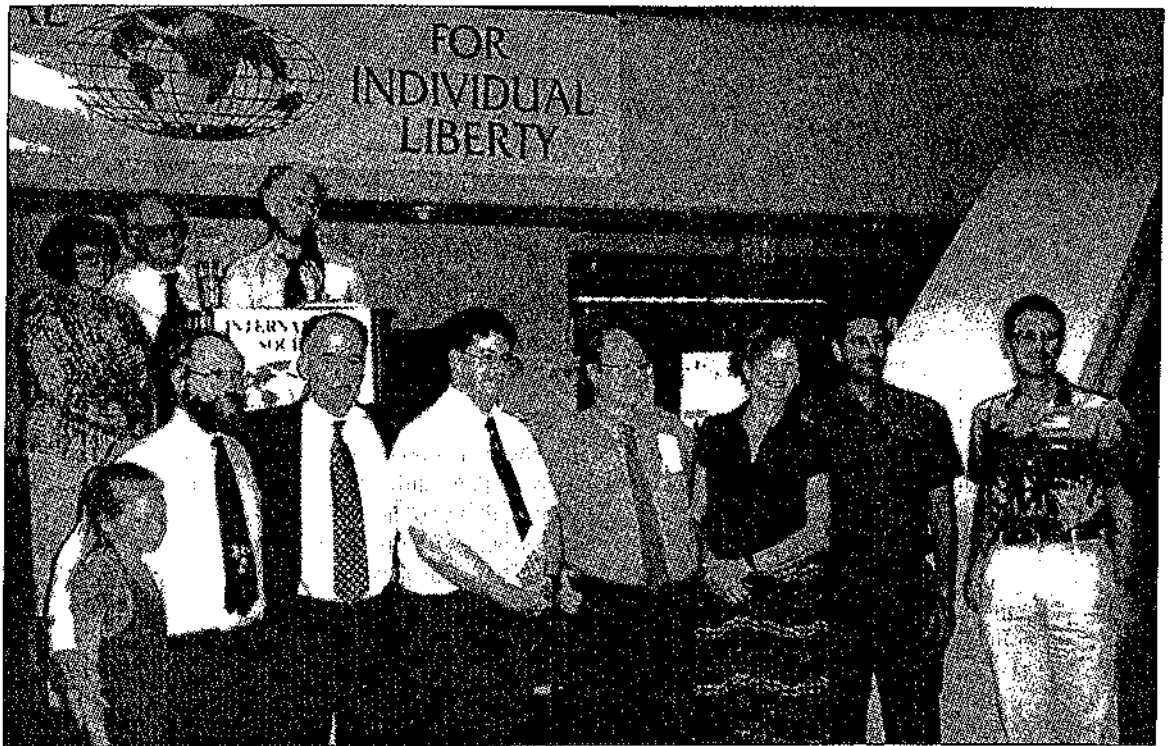
genoegen van de centrale regering. Duke was dan ook een mikpunt van de negatieve pers.

Larry Dodge, oprichter van de Stichting "Fully Informed Jury Association" was de tweede persoon die de pers niet graag zag. Hij pleit er met zijn organisatie voor dat juryleden in Amerika volledig geïnformeerd worden over hun rechten en mogelijkheden. Zij hebben namelijk officieel het recht om ook de wet in bepaalde gevallen niet van toepassing of onjuist te verklaren. Er zijn echter heel veel rechters die dat maar lastig vinden en die aan hun jury's dit helemaal niet vertellen, of zelfs het tegendeel.

Louk Jongen, een bekende investeringsadviseur, vertelde hoe je je vrijheid kunt behouden of vergroten, door te zorgen dat je zoveel mogelijk privacy hebt, en zoveel mogelijk van je eigen verdiende geld weet te behouden. Uiteraard was het advies om dat alles legaal te doen. Illegale trucjes hebben altijd het risico dat je door Big Brother op een legale wijze wordt gepakt.

Walter Smith, arts, sloot hier op aan en gaf aanwijzingen om een betere gezondheid te krijgen of te behouden. In zijn verhaal bleek dat niet alleen in Europa, maar ook in Amerika aan de goedgelovige burgers door de overheid wordt verteld dat ze alles voldoende binnen krijgen als ze maar gevarieerd eten. Ook in Amerika moeten onware kreten op diverse

Illegale trucjes hebben
altijd het risico dat je door
Big Brother op een legale
wijze wordt gepakt.

Hub Jongen bedankt Kurt en Edith Pokrandt en hun team voor de uitstekende organisatie van de conventie. supplementverpakkingen worden vermeld.

David Sommerville, president van de "National Citizens' Coalition" in Canada hield een interessant verhaal over het omzeilen van door de overheid uitgevaardigde spreek- en publicatieverboden. Onder andere was bij recente verkiezingen in Canada een aantal publicaties verboden. De Coalition heeft toen deze informatie uitgezonden vanuit een radiostation in de Verenigde Staten! Ook heeft ze een Web-site geïnstalleerd vanuit de V.S.

Leon Louw, president van de Zuid-Afrikaanse "Free Market Foundation", had een groot aantal voorbeelden over het verdraaien van de werkelijkheid waardoor overheden hun macht trachten te vergroten. Hij pleitte voor het hard noemen van de feiten. Dan zullen we uiteindelijk winnen.

George Smith, senior research fellow bij HIS, hield een briljante lezing waarvoor hij een staande ovatie kreeg. Hij sprak over de "Historische Perspectieven betreffende Revolutie en Weerstand tegen Autoriteit". Wan-

neer is dat goed, verantwoord, en wanneer is dat moreel onjuist.

Ken Schoolland, Economie-professor in Hawaii, sprak over de successen die in Nieuw-Zeeland bereikt zijn door het minimaliseren van de overheid. Door allerlei zaken uit de handen van die overheid te halen, is Nieuw-Zeeland vanuit een crisissituatie in enkele jaren gegroeid naar één van de meest welvarende landen ter wereld.

In Nieuw-Zeeland zijn successen bereikt door het minimaliseren van de overheid.

Michael Edelstein, psycholoog, benadrukte het belang van je ook vrij te voelen. Hij hield daarvoor onder meer een oefening met de aanwezigen. Deze werd overigens totaal verschillend gewaardeerd.

Pierre Lemieux, Fransman, thans professor Business Administration in Québec, verdedigde het recht tot afscheiding van een bepaald gebied van de rest van een staat. Dit recht is er wel degelijk. Waarom ook niet? Op het moment dat dit geschreven wordt is dit onderwerp actueel in Noord-Italië.

Michiel van Notten hield een pleidooi voor "Free

Countries" in het algemeen en voor een Free Country in Somalië in het bijzonder. Er bleek veel belangstelling voor te bestaan. Michiel en zijn Somalische partner Flory hebben met belangstellenden nog heel lang zitten praten.

Tussen de diverse lezingen door waren er nog andere gebeurtenissen. Er was een panel van Europeanen dat zo interessant bleek dat er nog een nieuw extra panel werd ingelast van personen uit landen die nog geen beurt hadden gehad.

Er waren voordrachten van Bruce Evoy, Linda Abrams, Walter Block en een "avond met Barbara Branden en John Hospers".

Een nieuw element was een compleet vrije dag midden in het programma. Doordat het programma de andere dagen zo druk was, werd dit zeer gewaardeerd.

En natuurlijk was er het befaamde CLOSING BANQUET. De traditionele "auction" om geld op te halen, was niet het meest interessante deel. Maar dat het een uitstekende conventie was, werd mede aangetoond door het aantal personen dat ter plaatse al boekte voor de conventie van het volgend jaar.

Maar liefst 55 personen schreven al in om het volgend jaar in ROME deel te nemen aan de Wereldconventie 1997. Deze wordt gehouden van 28 september tot en met 3 oktober.

Er waren twee duidelijke hoogtepunten tijdens het banket. Het ene was de toekenning van de FREEDOM TORCH AWARD aan Bruce Evoy. Deze Award wordt om de twee jaar uitgereikt aan iemand die iets bijzonders heeft gepresteerd, of veel heeft gedaan voor het bevorderen van de Vrijheid in het algemeen en/of voor ISIL in het bijzonder.

En niemand die Bruce kent, zal twijfelen aan de enorme energie en het grote enthousiasme waarmee hij zich

al jaren voor ISIL heeft ingezet -ondanks zijn falende gezondheid.

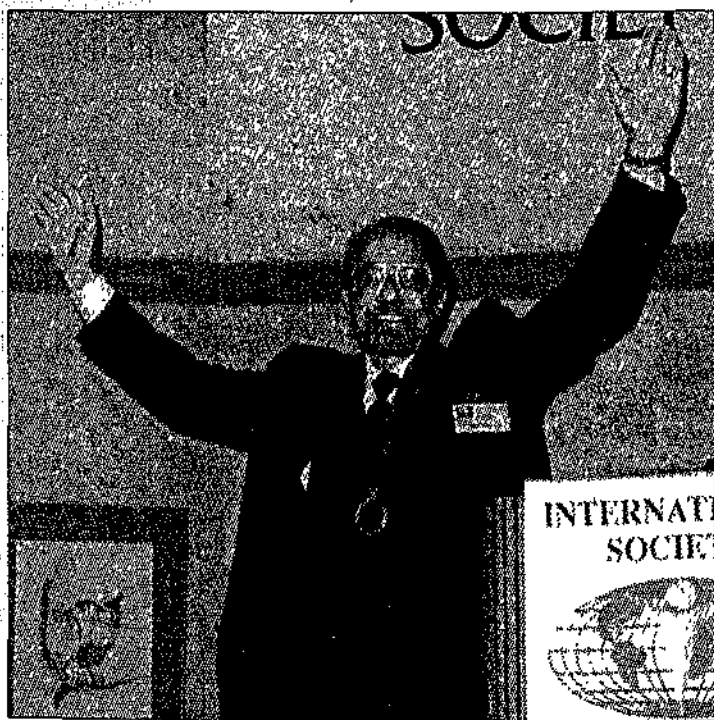
Wat is er mooier dan een wereld waarin de mensen met elkaar omgaan alleen op basis van vrijwilligheid?

Het andere hoogtepunt was een toespraak van Bumper Hornberger (oprichter van de Future of Freedom Foundation). Net als bij de conventie van de Libertarian Party (zie vorige VRIJBRIEF) hield hij ook in Whistler een meeslepende speech. Hij gaf veel deelnemers nog eens de extra zekerheid dat ze voor een moreel hoogstaand en goed doel strijden.

Wat is er mooier dan een wereld waarin ieder mens ieder ander individu respecteert en waarin de mensen met elkaar omgaan alleen op basis van vrijwilligheid? Een wereld van vrede en welvaart. Het is de moeite waard om daar voor te werken.

Hub Jongen

VE

Bruce Evoy is verbaasd en gelukkig bij het ontvangen van de "Freedom Torch Award 1996"

“Excluding Harry Browne and Ross Perot from presidential debates could result in unlimited consequences” warns world human-rights organisation

SAN FRANCISCO

De directie van de internationale vereniging voor individuele vrijheid, een mensenrechtenorganisatie met leden in meer dan 80 landen, meldt dat veel ISIL leden in het buitenland, waarvan velen in een levendig meerpartijen-systeem leven met proportionele vertegenwoordiging, een toenemende bezorgdheid tot uitdrukking brengen over de anti-democratische trend in de Verenigde Staten, inclusief de mogelijkheid dat de Libertarische kandidaat Harry Browne en de Reform kandidaat Ross Perot uitgesloten zouden kunnen worden van de nationale TV debatten.

“Door zich te kwalificeren voor stemming in alle 50 staten, een enorme inspanning, en zich te kwalificeren voor federale subsidie, wat door het hele land een groot aantal bijdragers vereist, hebben zowel Harry Browne als Ross Perot getoond dat ze serieuze kandidaten zijn met belangrijke organisaties die een grote landelijk steun hebben verworven voor hun campagnes voor het presidentschap”.

“Ook zijn veel cijfers van enquêtes misleidend omdat Browne zelden genoemd wordt in enquêtes van de grote nieuwsorganisaties, en Perot begon pas laat aan de race”, legt de verantwoordelijke vice-president James Elwood van het ISIL uit. “Toch stond Harry Browne het hele jaar door op de eerste plaats bij de enquêtes op internet en is gesteund door veel radio-talk-show-presentatoren en veel van hun luisteraars”.

“Het uitsluiten van de libertariër Browne en de opportunistische Hervormer Perot zou opnieuw bewijzen dat de Democraten en de Republikeinen zich inzetten om met alle macht de status quo in stand te houden. We zien nu reeds een golf van woede en vervreemding van wat veel mensen zien als een niet-reagerend politiek systeem wat rechtstreeks schadelijk is

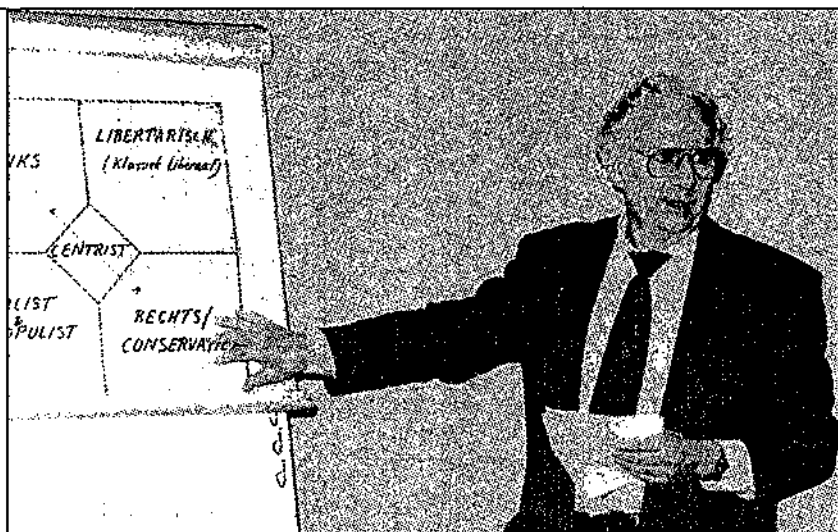
voor hun belangen en welzijn. Het resultaat was het ontstaan van het 10e “Amendment Resolution”, de belasting-verzetsbeweging, De “Sagebrush Rebellion”, de onafhankelijkheidsbeweging van districten, afscheidingsbewegingen in diverse staten en het vormen van gewapende burger-milities over het hele land.

“Tegen miljoenen Amerikanen die hebben gestreefd naar vreedzame veranderingen van het kiessysteem zeggen dat hun kandidaten uit de debatten gewipt worden, ondanks duidelijke signalen over substantiële steun, zou enkele extremen er toe kunnen brengen om andere aktievormen te ondernemen die resulteren in onbedoelde gevolgen die niemand van ons willen”, waarschuwde Elwood.

Het uitsluiten van Browne en Perot van de debatten moet centraal staan in de verkiezingsanalyse die ik altijd verzorg voor ons internationale lidmaatschap via “Freedom Network News” van het ISIL. Lezers zijn o.a. de Tsjechische premier Vaclav Klaus, de presidentskandidaat van Costa Rica Dr. Rigoberto Stewart en parlementsleden in Belarus, Denemarken, Estonia, Hongarije, Noorwegen, Polen en Zweden; plus journalisten, professoren en andere opinieleiders over de hele wereld. Ze zijn bevreesd te ervaren dat de Verenigde Staten, eens beschouwd als baken voor vrijheid en belichaming van democratie, de mededinging hypocriet heeft gesmoord in haar eigen verkiezingsproces”, concludeert Elwood. [VE]

TERRA

LIBERA

Libertarisch nieuws en informatie

Hub Jongen

WERELD CONVENTIE 1997 IN ROME: 28 September - 4 Oktober

De Wereldconventie van 1996 is al weer voorbij. Zie het verslag van deze geslaagde conventie in Canada elders in dit nummer.

De Italiaanse organisatoren van de conventie van volgend jaar waren met drie personen aanwezig in Whistler en hebben daar een goed begin gemaakt om de volgende conventie weer tot een (nog groter?) succes te maken. Dat goede begin werd onder andere duidelijk doordat reeds 55 personen zich hebben ingeschreven! Dit is een record.

Een ander record was dat er op de achter ons liggende conventie al een "kleurenbrochure" voor Rome kon worden uitgedeeld. Op dit moment is niet bekend of en wanneer er een bijgewerkte brochure komt. Maar van de genoemde is nog een behoorlijk aantal beschikbaar. Een ieder die er al één wil hebben, kan die bij de redactie aanvragen.

De kosten van US\$ 785.- lijken hoog, maar daarbij moet rekening worden gehouden met een dure stad, en met het feit dat er heel veel in die prijs inbegrepen is: Hotel, Conventie, Half-pension, Koffie/thee in de pauzes, Welkom-party en Sluitingsbanket en een Sight-seeing tour.

De hoofdorganisator is Antonio Mariani. U kunt hem bereiken per E-mail: <pdmuccio@mbox.vol.it>

Het kantooradres is: Via del Corso 171, ROME, Italië.
Tel.: +39-6-6760.9416.

Er is ook reeds een WEB SITE:
<<http://www.liberta.com/isil/home.html>>

Er is op het moment dat ik dit schrijf nog niet bepaald wat precies de korting is als u zich snel inschrijft. Als u daar echter gebruik van wilt maken, kunt u mij bellen en dan zal ik het regelen.

Ook is het in dit stadium nog mogelijk dat suggesties voor de conventie gerealiseerd worden. Bij voorbeeld welke sprekers of onderwerpen u graag wil horen; of dat u graag aan een georganiseerde libertarische tour mee wilt doen en waar die dan heen zou moeten/kunnen? Er zijn vooralsnog twee mogelijkheden geopperd:

Napels - Pompei - Capri - Amalfi - Sicilië.

Florence - Siena - Pisa - San Gimignano - Venetië.

FREEDOM TORCH AWARD

Deze tweejaarlijkse ISIL-Award werd in Whistler

toegekend aan Bruce Evoy.

Bruce is al heel lang objectivist-libertariër. Hij is de oprichter van de oorspronkelijke LP in Canada. Hij is adviseur retorica en toneelspeler.

Hij is ook één van de oprichters van ISIL, toen nog Libertarian International. Hij is thans Vice President International Relations and Sponsorships.

Hij is vooral ook bekend door zijn hartverwarmende voordrachten op diverse conventies. Beroemd is zijn voordracht van Patrick Henry's speech: "Give Me LIBERTY, or Give Me Death!"

Bij de uitreiking was Bruce zeer ontdaan. Hij had dit nooit verwacht, maar hij heeft het meer dan verdiend.

Dat geldt natuurlijk ook als u personen wilt/kunt sponsoren voor deelname aan de conventie in Rome.

BIJeenKOMST IN KATOWICE (POLEN) 9 - 11 NOVEMBER

Poolse libertariërs zijn bezig met het organiseren van een internationale libertarische bijeenkomst in Katowice.

Ze hebben de mogelijkheid om dat zeer goedkoop te doen. Hotel \$ 5.- per nacht (tweepersoonskamer met bad) en conventiekosten van \$ 15.-

Het zou voor onze Poolse vrienden een opsteker zijn als ze inderdaad een aantal deelnemers uit andere landen krijgen. Voor meer informatie kunt u ons opbellen.

Kern van het team dat de Wereldconventie 1997 in Rome organiseert. (vlnr: Francesco, Antonio en Stefania)

INTERNET SPONSOR-MOGELIJKHEID

In Whistler is een nieuwe mogelijkheid ontdekt om studenten en anderen in bij voorbeeld Oost-Europese landen te helpen op het Net te komen.

Deze personen hebben soms wel een computer, maar kunnen het abonnement niet betalen. En een sponsor voor die kosten, kan het net mogelijk maken dat meer personen snel alle (vrijheids!) informatie krijgen en aan discussies kunnen meedoen.

De mogelijkheden zijn onbegrensd. Zo was ik persoonlijk nogal onder de indruk dat ik na de conventie, op een toer door de Rocky Mountains over een filosofisch onderwerp kon discussiëren met een studente uit Bulgarije!

Als u mogelijkheden hebt om meer personen te sponsoren, laat het dan weten.

EUROREP MEETING IN AMSTERDAM, 21 - 23 februari 1997

Henk Jelgerhuis heeft een begin gemaakt met de organisatie van deze jaarlijkse bijeenkomst. De datum ligt nu vast, het programma is nog wat flexibel.

Op zaterdag middag -22 februari- zal een seminar worden gehouden waarvoor we u graag uitnodigen. Het ziet er naar uit dat het onderwerp zal aansluiten bij het thema van de conventie van volgend jaar in Rome: "LIBERTARIANISM, THE PHILOSOPHY OF THE XXI CENTURY".

Na het falen van het socialisme en ook van de welvaartsstaat, gaan steeds meer mensen inzien dat er iets anders moet komen. Het Libertarianisme is de enige politieke filosofie die de soevereiniteit van het individu erkent. De enige filosofie die niemand wil opofferen ten behoeve van een ander. De 21-ste eeuw zou de mensheid

tot deze morele libertarische samenleving kunnen brengen. Het is belangrijk daar kennis van te nemen, en er zo mogelijk aan mee te werken.

Op zaterdag avond zal de dag worden afgesloten met een gezamenlijke maaltijd.

Al is het nog lang geen februari, geef u toch zo snel mogelijk op. Dit helpt de organisatie enorm.

HARRY BROWNE

Het is een beetje moeilijk om u van de laatste ontwikkelingen betreffende Harry Browne op de hoogte te houden. Alles gaat zo snel, dat op het moment dat u dit leest, de zaak al weer achterhaald is.

Het gaat nog steeds vreselijk goed met de campagne van Browne. De LP is de eerste "Third Party" die in elke staat officieel verkiesbaar (on the ballot) is. Ross Perot, met al zijn miljarden, is op dit moment nog niet zover!

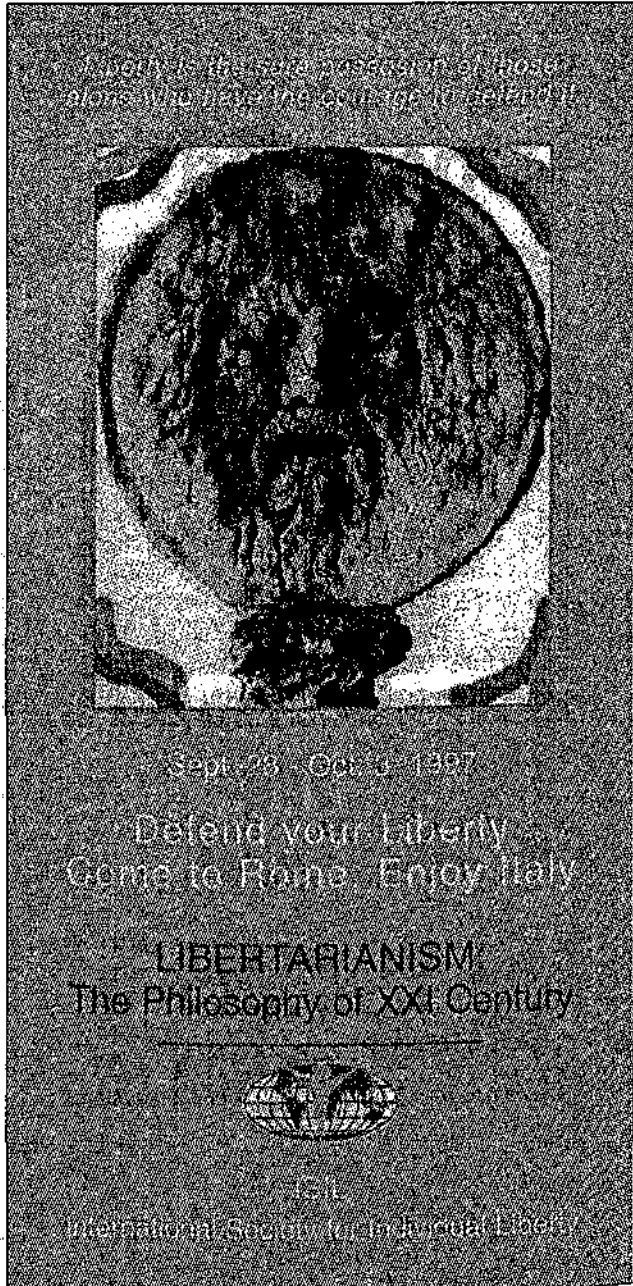
Het zou onder andere daarom te gek zijn om Browne niet te laten meedoen aan de debatten tussen de presidentskandidaten. Maar het is nu eenmaal zo dat de commissie die dit bepaalt, bestaat uit Republikeinen en Democraten. De Democraten zouden het niet erg vinden als Perot en/of Browne meededen. Want die halen dan stemmen weg bij de grote concurrent Bob Dole. De Republikeinen zouden deze personen echter graag weren, en Ralph Nader mee laten doen. Dat dan, omdat die stemmen weg kan halen bij hun grote concurrent: Bill Clinton.

Op dit moment zijn er grote acties aan de gang om de commissie te overtuigen van het belang Browne te laten meedoen. Er zijn Internet- en handtekeningacties, evenals telefoonacties. Spannend.

De opmerking dat een stem voor Browne een verloren stem (voor Dole, tegen Clinton) zou zijn, wordt ook hoe langer hoe meer ontzenuwd. Steeds meer mensen schijnen door te krijgen dat zowel een stem op Clinton als op Dole een verloren stem is.

De belangrijkste strategie die Harry Browne volgt, is het zoveel mogelijk spreken op "radio talk programs". Praatprogramma's waarin de "host" vragen stelt, en de luisteraars ook mee kunnen doen. Van die uitzendingen heeft hij er meerdere per dag, bij steeds andere programma's.

Naar aanleiding van mijn vorige stukje over Harry Browne werd ik (terecht) door Fred Dekkers op een fout gewezen. Dit naar aanleiding van mijn "vreemd gevoel" dat in de LP de benoeming van de presidentskandidaat gebeurde bij meerderheidsbesluit. Dit hoeft natuurlijk in een aantal zaken helemaal geen bezwaar te zijn als, zoals in de LP, de deelnemers, leden, van te voren vrijwillig deze procedure hebben geaccepteerd.

De brochure van de Wereldconventie 1997 in Rome

VRIJHEID VAN MENINGSUITING OP INTERNET: KANSSEN EN BEDREIGINGEN

Onder deze titel verscheen in de vorige VRIJBRIEF een uitmuntend artikel van Arie in 't Veld. Voor ieder die over dit onderwerp meer wil weten, is het nuttig dit zeer goed gedocumenteerde artikel te lezen.

Edoch! Vanuit onze libertarische filosofie moet ik er toch een paar kanttekeningetjes bij plaatsen. Er staan een paar niet-libertarische opmerkingen in, die zouden kunnen overkomen alsof het libertarisme het daar volledig mee eens is. Dat is niet zo:

- Betreffende de toegankelijkheid (pag. 18) lijkt het alsof de schrijver vindt dat iedereen het Internet moet kunnen gebruiken om zijn mening te uiten, ook als hij daar geen geld voor (over) heeft. Als oplossing geeft Arie in 't Veld: "In openbare bibliotheken gratis toegang tot het Internet verstrekken."

Wel, u weet toch: "TANSTAAFL", There AiN't Such Thing As A Free Lunch. Iemand moet de kosten opbrengen. Al is het via de gedwongen belastingen, het geld wordt dan toch van een ander afgenomen.

We moeten niet het "recht op meningsuiting" verwarren met een recht "dat een ander zijn middelen aan jou ter beschikking stelt." Dat geldt voor de krant, tijdschriften, radio, televisie, etc., en ook voor Internet.

Belangrijker nog is de stelling (aanbeveling?):

"De belangrijkste rol van de overheid om de vrijheid van meningsuiting te beschermen is in dit kader echter om er zorg voor te dragen dat de monopolisten van wie het netwerk aangesloten is op Internet (het telefoonnet en in de toekomst eventueel het kabelnet) én de *service providers* [cursief door AiV] zich blijven gedragen als *common carriers*. [dito]" (pag. 23)

De enige manier waarop een overheid de vrije meningsuiting kan beschermen, is doordat ze er zich helemaal niet mee bemoeit. Zij zou meteen de kabelnetten die ze nu nog beheert, moeten privatiseren en de markt haar werk laten doen.

Stel je voor de overheid gaat echt de "*service providers*" controleren om te zorgen dat ze handelen als "*common carriers*". Dan moet daar een controle-systeem voor worden bedacht. Vergunningen voor elke service provider, en een ambtenaar ter plaatse om te zien of het wel zo wordt uitgevoerd.

De wens om dat te doen, is zeker aanwezig bij overheden. Kijk maar hoe ze nu al proberen te controleren. Een geruststelling is dat het niet zal lukken. Het Internet is daar al te groot en te wereldwijd voor.

FOURTH HAYEK SYMPOSIUM

Op vrijdag 18 oktober werd in Brussel onder leiding van Annette Godart dit symposium gehouden. Aan de organisatie werken mee: Von Mises Institute, Friedrich Naumann Stiftung, Unternehmer Institut en de Stichting Markt en Vrijheid.

Alle organisatoren hebben tot doel om ideeën betreffende minimale overheid en vrije markt te verspreiden.

Het symposium is mogelijk gemaakt door steun van het Europees Parlement. Ja, u leest het goed. Niet echt libertarisch. Vergelijk het eens met Harry Browne die overheidssteun (matching funds) weigert, al heeft hij het geld nog zo hard nodig.

Het onderwerp is: **The Making of Europe, Construction or Evolution?**

Kosten BEF 3500, inclusief lunch, koffie en documentatie.

Meer informatie:

Mevr. A. Godart, tel.: +31-495-535363; Prof. B. Bouckaert, Universiteitstraat 4, B-9000 Gent, België.

Hub Jongen

[V]

Vrij en in de Markt

Louk Jongen

Op de ISIL conventie mocht ik en praatje houden over 'privacy against piracy' en u kunt uit de titel wel opmaken waar ik zo al over sprak. Het werd dacht ik goed ontvangen en indien u hier meer over wilt weten; u kunt mij altijd privé komen opzoeken. Het onderwerp leent zich namelijk niet echt voor een verslag of om op een internet homepage te zetten.

Dat de actualiteit mij in Canada hielp blijkt uit het volgende verhaal wat juist die dag openbaar werd.

David Friedland, een mijnexploratie man en vinder van 'Diamond Fields' welke ik ooit ook hier geadviseerd had, had met dit werk zo'n \$ 200 mio verdiend. Ooit was hij commissaris (geen manager of directeur) van een mijntje in de VS. Dat mijntje maakte een grove fout en er liep cyanide in een meertje. Deskundigen schatten het opruimen op ca \$ 8-12 mio. De Environmental Protection Agency maakte er een machts-testcase van en blies de opruimkosten tot \$ 150 mio op. Het mijntje was toen al failliet en dus zocht de EPA naar minder kale kippen. Friedland was een perfect slachtoffer, hij had net de verkoop van zijn Diamond Fields aandelen aangekondigd en dus meer dan genoeg om aan de opruiming op EPA- basis te betalen. Probleempje was dat Friedland Canadees is en in Canada woont. Geen probleem dus: de EPA vind de Canadese overheid bereid om achter gesloten deuren, zonder dat Friedland van iets weet/wist, zonder advocaat of juridische bijstand, een 'rechtszitting' in Canada te houden. Het zal u niet verbazen dat in dit opzetje Friedland veroordeeld werd tot schadevergoeding van \$ 150 mio en dat er onmiddellijk beslag op zijn vermogen werd uitgesproken.

Waar doelt het woord milieu maffia eigenlijk op?

Het doortrapte van dit soort methodes is dat je effectief koudgezet wordt om verdere activiteiten te ondernemen: zakelijk, maar ook het voeren van een kostbare verdediging is praktisch erg lastig als men overal beslag op heeft gelegd. Er zijn voorbeelden waarbij financiële instellingen in hun onschuld dan maar die boete betaalden, want als ze in dit doortrapte spel al ooit na maanden of jaren gelijk kregen, waren ze inmiddels

toch failliet omdat ze in de tussentijd wel de kosten maar geen bedrijfsopbrengsten meer hadden.

Wat leren u en ik daar nu van?

Allereerst dat je verschillende potjes op het vuur moet hebben staan: als het met het ene fout gaat, kun je tenminste nog terug komen met het andere.

Bij beleggen moet niet alleen naar de cijfer balans gekeken worden, maar ook naar de 'milieu' balans. Daar bedoel ik mee dat er naar eventuele milieu claims gekeken moet worden; en dat kan heel ver gaan hetgeen Philip Morris ondervond toen het een kanker claim van rokers kreeg over tientallen jaren terug en de koers prompt 10% omlaag duikelde.

Daarnaast moet u niet te gemakkelijk denken dat zo iets alleen in Noord Amerika kan. De door Vermeend opgediste voorstellen om directeuren/aandeelhouders te pakken te nemen (vooral in vakantie tijd met dit soort voorstellen komen!) lijken op de ultieme retro actieve wetgeving. OK inmiddels worden de bittere pillen wat verguld en krijgen we er een slokje water bij om het wat makkelijker door te slikken. Hetgeen echter nog niet betekent dat we het dan ook makkelijk kunnen verteren. Feit blijft dat dit soort voorstellen gedaan worden en dat er minstens een deel van doorgaat, wat dus weer tegen onze vrijheid en averechts met de Oost Europese trend werkt.

Dat brengt mij op het fact finding tourtje naar Rusland. Samen met wat (grotere) beleggingsfonds managers zijn wij in Moskou, Nizhni Novzgorod en St. Petersburg bedrijven gaan bezoeken en hebben allerlei presentaties gehad.

U wist het al, maar ik weet het nu zeker: communisme en centrale planning werk(t)en niet.

Maar als er maar wat economische vrijheid is dan gaat het onmiddellijk veel beter. Er waren geen rijen meer voor winkels en werkelijk alles is te koop. Dat dat voor onbetaalbare prijzen is voor Russen met een vast inkomen, weet ik ook wel, maar het verschil tussen grauwe eenheidskleding en veelkleurige verscheidenheid is

menigeen inmiddels opgevallen.

Ik geloof dat voor Rusland de (vrijheids) trend is gezet; ongeacht wat er met Yeltsin gebeurt, dit is niet meer te stoppen. Wel moet en kan er nog veel verbeterd worden. Maar wat wilt u: tot 5 jaar geleden was accountancy onnodig en waarom zou je verkopers in diens hebben als de overheid jou toch oplegt hoeveel tanks jij komend jaar minimaal moet gaan maken? Kortom er zijn nog veel onvolkomenheden opgebouwd sinds 1918 welke niet even in 5 of 10 jaar worden opgelost.

Daarom ben ik ook heel voorzichtig in mijn adviezen. Op de eerste plaats zou ik nu nog beleggings fondsen prefereren boven individuele aandelen. Ook hier weer uitzonderingen op de regel: zie s.v.p. eind van dit artikel.

In mijn afwezigheden waren er ook weer interessante voorkennis activiteiten. Het is vanaf een afstandje moeilijk te begrijpen, gedachtig mijn eerste alinea's, waarom iemand die verdacht wordt van voorkennis, om te beginnen een week wordt vastgezet. Voeg daarbij de publiciteit erover en schuldig of niet: weer twee carrières afgebroken. En het vergriep betreft dan 50-100.000 'oneerlijke' winst. Je kunt zo beter aan een sexueel misdrijf schuldig zijn, dan aan voorkennis verdacht.

Specifiek:

Er komt even de mogelijkheid om aandelen Gazprom te kopen voor 1/3 van de prijs waarvoor ze naar de VS beurs gaan, dit kan door van de plaatselijke aandelen gebruik te maken. Dit luikje is maar kort open. Gazprom omvat ca. de helft van de Russische beurscapitalisatie en is te zien als een staat in de staat. Het heeft o.a. een kwart van de wereld gas voorraden in bezit.

Zo zijn er nog een paar olie maatschappijen die voor minder dan 1/20 van westerse oliemaatschappijen staan gewaardeerd. Ook al is er een landen- en waarderingsrisiko: een korting van 95% is teveel.

Grapje: zoals u weet tracht ik niet eigenzinnig te zijn. Daarom lees ik letterlijk van alles; ook Rien Kamer die binnenkort weer zijn jaarlijkse symposium houdt, waar hij tal van aanbevelingen doet. In de pagina grote advertenties is hij terecht een beetje vaag over totaal 3 aanbevelingen: anders komt er niemand. Indien u echt nieuwsgierig bent kan ik de twee Russische aanbevelingen verklappen vóór deze aan honderden geïnteresseerden (/kopers?) bekend worden gemaakt. U belt mij maar. Is dat nu voorkennis? [V]

INFORMATIE

Stichting Libertarisch Centrum

De Stichting Libertarisch Centrum streeft de verspreiding van het libertarisme na. Het libertarisme is een politieke filosofie die gebaseerd is op individuele vrijheid. Het individu heeft het recht om met zijn leven, lichaam en eigendom te doen en te laten wat hij wil. Individuele vrijheid houdt daarom zowel persoonlijke als economische vrijheid in. Geen enkel individu of collectief mag geweld, dwang of fraude initiëren tegen een ander of zijn eigendom. Elke samenwerking tussen individuen is dan gebaseerd op vrijwilligheid. Geen wet mag vrijwillige samenwerking verbieden. Het libertarisme volgt deze principes consequent.

De Stichting Libertarisch Centrum is geassocieerd met de International Society for Individual Liberty.

Donateurs

Mensen die de libertarische beweging financieel willen steunen kunnen f150,- overmaken op stichting LIFHAS (Libertarian Institute For Human Assistance). Dit is aftrekbaar van de belastingen. Voor die f150,- krijgt men dan tevens een jaar lang de Vrijbrief. Het bankrekeningnummer van LIFHAS (te Schiedam) is 25.81.53.962 bij de bank Mees Pierson, Postbus 370, 3000 AJ Rotterdam.

Secretariaat, Libertarisch Centrum Nederland:

Fazantenkamp 818, 3607 EB Maarssenbroek, tel. 0346-564994

Bijeenkomsten(CBC): J. Otto Vrijhof (030-2290241)

• Kring Utrecht (onder auspiciën van de L.P.),

Elke derde vrijdag van de maand vanaf 20 uur contactpersoon Toine Manders (zie Zuid-Holland), voor een lokaal nr: Stefan van Glabbeek, tel.030-6061286

• Kring Roosendaal, contactpersoon Hub Jongen, tel. 0165-341695. Elke derde dinsdag van de maand van 18 uur tot 20 uur in Hotel Central te Roosendaal.

• Kring Zuid-Holland (onder auspiciën van de L.P.),

Elke eerste vrijdag van de maand vanaf 20 uur contactpersoon Toine Manders, tel.070-3620954, overdag bereikbaar op het secretariaat van de **Libertarische Partij**, Laan van Meerdervoort 415, 2563 AR 's-GRAVENHAGE, tel.070-3650109, b.g.g.0653-484372, fax.070-3634730

Secretariaat, Libertarisch Centrum België:

Brugmannlaan 617, B-1180 Brussel, tel.02-344.47.21

• Kring Libertarisch Centrum België } meer informatie hier-
• Libertarisch Studiecentrum } over bij secretariaat

INTERNATIONALE LIBERTARISCHE BIJEENKOMST IN POLEN.

9 - 11 NOVEMBER in KATOWICE

Op Vrijdag 8 November zijn geïnteresseerden al om 18.00 uur welkom in de Railwayman Club om kennis te maken met de Poolse Gastheren en met elkaar.

De kosten van het twee dagen durende seminar zijn US\$ 15.-

Er kan gezorgd worden voor goedkope hotels. (3,5 - 5,5 US\$ per persoon per nacht) Er zijn ook twee- en driesterrenhotels, prijzen oplopend naar US 65.- pp. Voor tweepersoonskamers. Maaltijden hoeven niet duurder te zijn dan US\$ 15 per dag.

Zaterdag 9 en zondag 10 november zijn de lezingen en besprekingen.

Aan het programma wordt nog gewerkt.

De organisatoren zijn het beste te bereiken via E-mail:
<jaceks@silesia.ternet.pl>

Hub Jongen is bereid de communicatie voor u te verzorgen:

E-mail: compuserve:100664,3313

Post: Postbus 21, B-2910 ESSEN België.

Tel: NL (0165)-341695 Fax: 343527

DIT KAN EEN LEUKE EN OOK EEN
INTERESSANTE HAPPENING WORDEN